

ReThink Urban Spaces

เยาวชนในฐานะผู้สร้างเมือง การมีส่วนร่วมของเยาวชนในเทศบาลเมืองประเทศเยอรมนี

แอนนา ยูเลียนเน่ ไฮน์ริช
ศ.ดร. อังเกลา มิลเลียน
juliane.heinrich@isr.tu-berlin.de, angela.million@isr.tu-berlin.de

ภาควิชาการออกแบบเมืองและการพัฒนาเมือง
คณะการวางผังเมืองและภูมิภาค
มหาวิทยาลัยเทคนิคเบอร์ลิน (ประเทศเยอรมนี)

การมีส่วนร่วมของเยาวชน

การมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐ

ความคิดริเริ่มของเยาวชน

การมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชน

วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม

วัยรุ่น

การวางผังเมือง

การพัฒนาเมือง

เยอรมนี

บทคัดย่อ

ในปี 2552 กระทรวงการคมนาคม การสร้าง และการพัฒนาเมืองของรัฐบาลกลางประเทศเยอรมนีได้เปิดตัวโครงการวิจัยที่ชื่อว่า “เยาวชนในชุมชนเมือง (Adolescents in Urban Neighborhoods)” โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาและวางผังเมืองในประเทศเยอรมนี โครงการนำร่องจำนวนทั้งหมด 55 โครงการได้รับเงินทุนสนับสนุนและถูกนำไปปฏิบัติทั่วประเทศเยอรมนีระหว่างปี 2552 – 2556 เพื่อสำรวจวิธีการ เครื่องมือ และยุทธศาสตร์ในการให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจ บทความนี้เป็นบทสรุปและระบุโอกาสและความท้าทายต่างๆ ของการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐและการมีส่วนร่วมอีกสองรูปแบบ อันได้แก่ การบูรณาการโครงการของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองและการมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชน เพื่อขยายความเข้าใจของเราต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน

1. คำนำ

ในหลายปีที่ผ่านมา เราได้สังเกตเห็นความตระหนักที่เพิ่มขึ้นต่อบทบาทของเยาวชนในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการมีส่วนร่วมของพลเมืองทั้งในเรื่องทั่วไปและในกระบวนการวางผังเมือง โดยเฉพาะในชุมชนด้อยโอกาส เช่นเดียวกับทฤษฎีขั้นบันไดของการมีส่วนร่วมของเด็กของฮาร์ต วิจัยรุ่นต่อมอวว่าเป็น “ผู้เชี่ยวชาญในชีวิตของตนเอง” มากขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้ วิจัยรุ่นยังถูกยอมรับว่าเป็น “ผู้ผลิตของเมือง” อีกด้วย แพรงก์ได้กล่าวถึงขอบเขตการเคลื่อนไหว 2 ขอบเขตการเคลื่อนไหวที่ส่งเสริมความสำคัญของการมีส่วนร่วมของเยาวชน ได้แก่ ขอบเขตการเคลื่อนไหวด้านสิทธิเด็กและความมุ่งมั่นต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ขณะเดียวกัน เยาวชนยังต้องเผชิญกับ “การเลือกปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับอายุและการไม่ได้รับความเคารพในชุมชนท้องถิ่นของตนเอง” ซึ่งถูกระบุว่าเป็นประสบการณ์ร่วมที่ก้าวข้ามแนวทางการสวิตช์ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของเพศ ชนชั้น เชื้อชาติ และชาติพันธุ์” แนนและคณะ เสนอว่า ขณะที่การมีส่วนร่วมมักมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชนสองประเภท คือ ผู้ที่ประสบความสำเร็จและผู้ก่อปัญหา แต่ “เยาวชนทั่วไป” กลับถูกตัดกันออกไป ซึ่งแนนเรียกปรากฏการณ์ดังกล่าวว่า “กลุ่มคนตรงกลางที่ถูกตัดกัน”

สถานการณ์ดังกล่าวบ่งชี้ว่า การให้การมีส่วนร่วมแก่เยาวชนยังคงเป็นความท้าทายสำหรับนักวางผังเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื่องจากนักวางผังเมืองไม่สามารถให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนอย่างเป็นทางการ ในภาพรวมแล้ว เหตุผลว่าทำไมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการวางผังเมืองจึง “ยังไม่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยปกติและไม่ได้รับการสนับสนุนเท่ากับการมีส่วนร่วมของผู้ใหญ่” นั้นมีหลายประการ อุปสรรคเชิงโครงสร้างต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน ได้แก่ การที่สถาบันต่างๆ ของผู้ใหญ่ครอบงำกระบวนการพูดคุย การให้น้ำหนักแก่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในกระบวนการตัดสินใจมากขึ้น และการขาดความรู้เกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

นอกจากนี้ ทศนคติของสังคมยังขัดขวางการมีส่วนร่วมของเยาวชน การทำงานร่วมกับเยาวชนมักถูกมองว่าไม่มีประโยชน์ เนื่องจากวิจัยรุ่นถูกมองว่าไม่สามารถมีบทบาทที่มีคุณค่าต่อกระบวนการวางผังเมืองได้

ปัจจุบัน เมืองและชุมชนในโลกตะวันตกเผชิญกับความท้าทายหลายประการในการวางกรอบการวางผังและการพัฒนาเมือง ตัวอย่างความท้าทายที่ ถูกอ้างถึงบ่อยในทฤษฎี นโยบาย และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวางผังเมือง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านประชากรในสังคมไปสู่สังคมที่ประชากรอายุ เยอะและหลากหลายขึ้น ความพหุวัฒนธรรมและการแบ่งแยกทางสังคมที่เพิ่มมากขึ้น และการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ทางสภาพภูมิอากาศเยาวชนทุกวันนี้ไม่เพียงแต่ต้องเผชิญกับความท้าทายข้างต้นเท่านั้น แต่ยังมีต้องรับผลกระทบจากนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการปฏิบัติที่ถูกต้องกำหนดโดยผู้ใหญ่ในวันนี้อีกด้วย

นอกจากข้อโต้แย้งในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองแล้ว นักปฏิบัติด้านการวางผังเมือง นักการเมือง และนัก วิจัยยังได้ระบุบริบทต่างๆ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมกับเยาวชน ไม่ว่าจะเป็น กฎหมายแพ่ง ทฤษฎีด้านประชาธิปไตยและการเมือง ทฤษฎีเกี่ยวกับ การศึกษา จริยธรรม และศีลธรรม และการบริการที่ดี แม้ว่าเหตุผลข้างต้นเป็นเหตุผลสนับสนุนการมีส่วนร่วมโดยทั่วไป แต่การเน้นย้ำถึงความ จำเป็นของการเพิ่มการมีส่วนร่วมของเยาวชนโดยเฉพาะอาจมีประโยชน์ ดังนี้

- กระบวนการอย่างมีส่วนร่วมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมและประชาธิปไตย
- การแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นผ่านกระบวนการอย่างมีส่วนร่วมสามารถปรับปรุงการสื่อสารและความเข้าใจ ระหว่างคนอายุน้อยและอายุเยอะในสังคมให้ดีขึ้น
- การมีส่วนร่วมในการวางแผนและการตัดสินใจให้โอกาสเยาวชนในการเสนอความคิดของตนเองและ นำเสนอตนเองในฐานะผู้ร่วมสนทนาที่เท่าเทียม ซึ่งเป็นการช่วยลดอคติเชิงลบต่อวัยรุ่นในสังคม
- การให้กลุ่มที่แตกต่างหลากหลายเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ ความต้องการของทุกกลุ่มในสังคม การให้พื้นที่แก่เยาวชนและความสนใจของพวกเขาที่มีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงอัตราส่วนของเยาวชนซึ่งลดลงอย่างต่อเนื่องในสังคมสูงวัย
- กระบวนการอย่างมีส่วนร่วมเอื้อให้เกิดการบูรณาการทางสังคมในชุมชนและการสร้างจิตสำนึกต่อเขตที่อยู่อาศัย ผ่านการให้การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม การได้รับความสำคัญในกระบวนการ และการถูกมองเห็นคุณค่า

ข้อโต้แย้งดังกล่าวสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในชุมชน ในอดีต การมีส่วนร่วมในการวางแผนถูกริเริ่มโดยหน่วยงาน เมือง ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางที่องค์กรเจ้าภาพและดำเนินการกำหนด แม้ว่าวิธีดังกล่าวยังคงมีความสำคัญและอาจเป็น รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการวางแผนบางประเภท แต่วิธีการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐเช่นนี้ก็ถูกนักวิชาการ นักปฏิบัติ และบุคคลที่มีส่วน เกี่ยวข้องวิพากษ์วิจารณ์ด้วยเช่นกัน โดยพวกเขากล่าวถึง “ความจำเป็นในการทบทวนการมีส่วนร่วมของเด็กรุ่นใหม่ในฐานะชุดกระบวนการทาง สังคมที่มีความหลากหลายขึ้น ซึ่งฝังรากอยู่ในสภาพแวดล้อมประจำวัน”

เราตั้งใจที่จะอภิปรายเกี่ยวกับโอกาสและความท้าทายต่างๆ ของรูปแบบการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐและรูปแบบการมีส่วนร่วมอีก 2 รูปแบบ ซึ่งได้แก่ การบูรณาการโครงการของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองและการมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชน เพื่อขยายความเข้าใจของเราต่อการมี ส่วนร่วมของเยาวชน

โครงการของเยาวชนอาจเป็นกิจกรรมหรือความตั้งใจของเยาวชนในรูปแบบใดก็ได้ ซึ่งเป็นการสร้างความหมายหรือความเชื่อมโยงระหว่างสภาพ แวดล้อมเมืองกับพลเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ส่วนองค์กรเยาวชนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน ไม่ว่าจะโดย อิสระหรือในนามของหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมในกรณีนี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกระบวนการแบบบนลงล่างมากกว่า แต่เนื่องจาก โดยปกติแล้วองค์กรเยาวชนมีประสบการณ์ในการทำงานกับคนรุ่นใหม่และอาจมีปฏิสัมพันธ์กับเยาวชนในชุมชนนั้นๆ อยู่แล้ว พวกเขาจึงมัก สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่า บ่อยครั้ง องค์กรเยาวชนมักเป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร แม้ว่าคำนิยามที่ให้ไว้นี้มีความกว้างและทั่วไป แต่เราขอยุติถึงระดับ การกิจ และกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการและไม่ทางการต่างๆ เพื่อทำให้มันมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

การวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอนี้มาจากโครงการวิจัยชื่อ “การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการทดสอบภาคปฏิบัติ” ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาประเมิน โครงการนำร่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาลจำนวน 55 โครงการในประเทศเยอรมนีตั้งแต่ปี 2552 โครงการ นำร่องเหล่านี้ให้โอกาสในการวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนและบทบาทของวัยรุ่นในการพัฒนาเมือง ในปัจจุบันถูกจำกัดอยู่แค่กรณีศึกษาหลักเพียง 1 กรณี หรือการประเมินตัวอย่างแนวปฏิบัติไม่กี่ตัวอย่างเท่านั้น การศึกษาในวงกว้างที่เอื้อให้เกิด มุมมองต่อสถานะการมีส่วนร่วมของเยาวชนในแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการวางผังเมืองอย่างครอบคลุมนั้นเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ยาก แพรงก์ ได้ให้ภาพ รวมของการวิจัยเชิงประจักษ์และผลลัพธ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในประเทศสหรัฐอเมริกา อิตาลี และสหราชอาณาจักร แต่การศึกษา ดังกล่าวก็ยังไม่มีการวิเคราะห์เป็นการริเริ่มโดยเยาวชน ดังนั้น คำถามที่ยังมีอยู่ก็คือ การมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองของรัฐบาล ท้องถิ่นและโครงการของเยาวชนสามารถเข้าไปอยู่ในแนวปฏิบัติในการวางแผนและการออกแบบในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

1.งานวิจัยนี้ได้รับมอบหมายโดยสถาบันวิจัยด้านการก่อสร้าง เมือง และการพัฒนาพื้นที่ (BBSR) ในนามของกระทรวงการมหาดม การสร้าง และการพัฒนาเมืองของรัฐบาลกลางเยอรมนีระหว่างปี 2555 ถึง 2556 คณะกรรมการวิจัยได้รับการแต่งตั้งโดยภาคีวิชาการออกแบบเมืองและการพัฒนาเมือง มหาวิทยาลัยเทคนิคเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี (TU Berlin) และบริษัทวางผังเมือง Standtdee จากเมืองดอร์ทมุนด์

2 Heinrich, Million: Young People as City Builders

---

2. โครงการวิจัยของรัฐบาลกลางเยอรมัน

“เยาวชนในชุมชนเมือง”

ในปี 2552 กระทรวงการคมนาคม การสร้าง และการพัฒนาเมืองของรัฐบาลกลางประเทศเยอรมนีได้เปิดตัวโครงการวิจัยและให้เงินทุนระดับประเทศที่ชื่อว่า “วัยรุ่นในชุมชนเมือง (Adolescents in Urban Neighborhoods)” โครงการระบุเป้าหมายว่าเพื่อให้วัยรุ่นมี “เสียงที่ดังขึ้นในการพัฒนาเมือง” โครงการมีจุดประสงค์เพื่อจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสำรวจในการค้นหาความต้องการของวัยรุ่นในชุมชนเมืองต่างๆ รวมถึงการทดสอบวิธีการ เครื่องมือ และยุทธศาสตร์ในการให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางผังเมืองและการตัดสินใจ ผ่านการให้เงินทุนสนับสนุนโครงการการมีส่วนร่วมของเยาวชนในชีวิตจริง นอกจากนี้ส่งเสริมแนวทางการมีส่วนร่วมซึ่งนำโดยรัฐแล้ว โครงการนี้ยังเป็นการหาแนวทางในการให้โอกาสแก่โครงการเยาวชนที่เยาวชนเป็น “ผู้ผลิตในเมืองของตนเอง” ในแง่ของการก่อสร้างและการออกแบบพื้นที่ของตนเองในระยะยาว โครงการนำร่องเหล่านี้ตั้งใจที่จะสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่ยั่งยืนในชุมชนต่างๆ ของประเทศเยอรมนี

โครงการรับสมัครประเด็นหัวข้อทั้งหมดด้วยกัน 3 ประเด็น ซึ่งทั้งหมดมาจากเมืองของรัฐ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร และความคิดริเริ่มของเยาวชนสามารถยื่นสมัครเข้ามาได้ และการรับสมัครแต่ละรอบจะมีทีมวิจัยจากสถาบันวิจัยด้านการก่อสร้าง เมือง และการพัฒนาพื้นที่ (Federal Institute for Research on Building, Urban Affairs and Spatial Development (BBSR)) คอยประกอบ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการรับสมัครสำหรับโครงการ ติดตามโครงการ และเขียนรายงานเชิงวิทยาศาสตร์จากข้อมูลเชิงลึกที่ได้ กระบวนการคัดเลือกที่ประกอบด้วยทีมวิจัยและ BBSR เป็นการรับประกันว่า หัวข้อ วิธีการ และเครื่องมือในโครงการมีส่วนร่วมของเยาวชนจะมีความหลากหลายและตั้งอยู่ในสภาพพื้นที่ที่หลากหลายและเป็นต้นแบบในเมืองต่างๆ ทั่วประเทศเยอรมนี รวมถึงการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่เป็นตัวแทนชาติพันธุ์และระดับเศรษฐกิจที่แตกต่าง การรับสมัครแต่ละรอบจะกำหนดกรอบเวลาอยู่ที่ 1 ปีครึ่งถึง 2 ปี ในการดำเนินการกระบวนการมีส่วนร่วม นักวิจัยจะใช้แนวทางกรณีศึกษาที่มุ่งเน้นกระบวนการ และได้ลงพื้นที่ พูดคุยกับผู้เข้าร่วมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ ความรู้ที่ได้จะถูกเผยแพร่และส่งต่อไปยังรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศเยอรมนี เพื่อนำไปปรับใช้ในแนวปฏิบัติในการวางผังเมืองของตน

นอกจากนั้น ข้อค้นพบและบทสรุปที่สำคัญยังถูกรวมเข้าไปในการรับสมัครโครงการรอบถัดไปอีกด้วย โครงการของเยาวชนทั้งหมดมีคำอธิบายอย่างละเอียดบนเว็บไซต์ (อายุ ขนาดของเมือง สภาพชุมชน ภาคร่วมงาน กลุ่มเป้าหมาย บริบทและเป้าหมายของโครงการ การดำเนินงานและผลลัพธ์ ปัญหาและจุดสำคัญ ข้อมูลติดต่อ) และไม่ได้อยู่ในขอบเขตของบทความชิ้นนี้ แต่อย่างไรก็ตาม การอ่านข้อมูลเหล่านี้ก็มีประโยชน์ในการทราบถึงความท้าทายของโครงการ

2.1. โครงการนำร่องชุดแรก:

การมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างมีนวัตกรรม (2552-2553)

การเปิดรับสมัครโครงการนำร่องชุดแรก ซึ่งใช้ชื่อหัวชื่อว่า “เยาวชนในชุมชนเมือง – การมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างมีนวัตกรรม” เป็นไปอย่างเปิดเผยและเปิดกว้างเป็นอย่างมาก รอบแรกนี้ต้องการรับสมัครข้อเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่และน่าสนใจในการร่วมงานกับเยาวชนในการพัฒนาเมืองและชุมชน โครงการจะตั้งบรรทัดวิธีการและเครื่องมือในการส่งเสริมเสียงเยาวชนในการแสดงความต้องการของตนเองและสร้างแรงกระตุ้นในการมีส่วนร่วม

² แผ่นพับสำหรับนักปฏิบัติด้านการวางผังเมืองและรัฐบาลท้องถิ่นสามารถดาวน์โหลดได้ที่ http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlicheImStadtquartier/Jugendbeteiligung/01_Start.html?nn=430172&notFirst=true&docId=426902

³ จำนวนรายละเอียดเพิ่มเติมที่ http://www.bbsr.bund.de/BBSR/EN/RP/ExWoSt/FieldsOfResearch/TeenagersUrbanQuarter/YouthParticipation/03_Results.html?nn=386162. For profiles of all pilot projects see (only in German): http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlicheImStadtquartier/Jugendbeteiligung/01_Start.html;jsessionid=C8F9CEB7A74A193F9042F1389494619D.live2052?nn=430172&notFirst=true&docId=426878.gung/01_Start.html;jsessionid=C8F9CEB7A74A193F9042F1389494619D.live2052?nn=430172&notFirst=true&docId=426878

⁴ Heinrich, Million: Young People as City Builders

2.2. โครงการนำร่องชุดที่สอง:

กองทุนเยาวชน (2553-2554)

โครงการนำร่องชุดที่สองมุ่งเป้าไปที่เทศบาลที่ต้องการตั้งกองทุนเยาวชน เพื่อให้เงินสนับสนุนโครงการขนาดเล็กอย่างเป็นสาธารณะและสนับสนุนโครงการเยาวชนไปในตัว หัวข้อในรอบนี้ คือ การใช้พื้นที่เมืองสำหรับกิจกรรมกีฬาหรือกายภาพ และใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง โครงการนำร่องชุดที่สองได้คัดเลือกเทศบาลจำนวน 8 แห่งจากในสมัครจำนวน 133 ใบ งบประมาณที่ให้ต่อเมืองอยู่ที่ประมาณ 25,000 ยูโร โดยจำนวน 20,000 ยูโรในนี้จะใช้เพื่อสนับสนุนโครงการของเยาวชนขนาดเล็ก โครงการละประมาณ 500 ถึง 2,000 ยูโร เมืองต่างๆ ซึ่งโดยปกติแล้วจะเป็นหน่วยงานด้านเยาวชนหรือการวางผังเมืองของรัฐหรือองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่ดูว่าจ้างโดยเทศบาล จะเปิดรับสมัครโครงการที่สนใจและให้การสนับสนุนโครงการขนาดเล็กในการนำไปปฏิบัติ โครงการขนาดเล็กทั้งหมดที่ได้เงินสนับสนุนมีจำนวนประมาณ 90 โครงการ

พื้นที่ที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ พื้นที่เปิดที่สามารถใช้งานอย่างอิสระ ซึ่งชี้ว่า การรับสมัครโครงการรอบที่สองนี้สะท้อนข้อค้นพบของการวิจัยที่ถูกอ้างถึงในโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เยาวชนมองหาพื้นที่สำหรับกิจกรรมเชิงกายภาพที่ไม่ถูกกำกับดูแลโดยผู้ใหญ่หรือหน่วยงานใดๆ เช่น ในการตั้งเวลาเปิด-ปิด ค่าเช่า หรือค่าสมาชิก ดังนั้น โครงการขนาดเล็กเหล่านี้จึงถูกดำเนินการในสวนสาธารณะ ถนน หรือลานเมือง รวมถึงพื้นที่โรงเรียนหรือพื้นที่ด้านนอกของศูนย์เยาวชน ซึ่งไม่มีข้อจำกัดในการใช้มากมาย พื้นที่ที่ได้รับความนิยมจะเป็นใจกลางชุมชน ที่ซึ่งเยาวชนสามารถถูกมองเห็นได้ มากกว่าจะเป็นที่ชานเมืองหรือนอกเมือง ส่วนใหญ่เยาวชนจะเป็นผู้ออกแบบและประดิษฐ์อุปกรณ์ติดตั้งเคลื่อนที่ได้หรือชั่วคราวเอง (อาทิ ราวแบบเคลื่อนย้ายได้ สังกัดขวาง ประตูฟุตบอล หรือแม้แต่เวทีเคลื่อนที่) ร่วมกับการดัดแปลงสนามกีฬาหรือสนามเด็กเล่นของโรงเรียนเล็กๆ น้อยๆ (อาทิ ทรายบาสเก็ตบอล ที่นั่งเพิ่มเติม ที่กำบัง เวที)

2.3. โครงการนำร่องชุดที่สาม:

พื้นที่ที่ได้รับการชุบชีวิตโดยเยาวชน (2554-2555)

โครงการนำร่องรอบแรกและรอบที่สองชี้ให้เห็นถึงความสนใจอย่างท่วมท้นของเยาวชนในการปรับปรุงการใช้งานพื้นที่ โดยเฉพาะอาคารที่ถูกทิ้งร้างหรือว่างเปล่า เมืองหลายเมืองในประเทศเยอรมนีมีพื้นที่ที่น้ำท่วมท้นมากมาย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกใช้สำหรับอุตสาหกรรมหรือค้าขายในอดีต นอกจากนั้นถนนหลายสายยังมีหน้าร้านที่ถูกทิ้งเปล่าอีกด้วย ดังนั้น โครงการนำร่องชุดที่สามจึงถูกตั้งชื่อว่า “พื้นที่ที่ได้รับการชุบชีวิตโดยเยาวชน” (ภาษาเยอรมัน “Jugend belebt Stadt”) การเปิดรับสมัครโครงการรอบนี้มุ่งเป้าหมายเพื่อค้นหาความคิดริเริ่มและแนวทางของเยาวชน ที่มีเป้าหมายในการปรับปรุงการใช้อาคารหรือพื้นที่ว่างเปล่าด้วยความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งช่วยให้เยาวชนแปลงความคิดของตนให้เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง โครงการมุ่งเป้าไปที่เขตเมืองชั้นใน

โครงการนำร่องชุดที่สามให้เงินทุนแก่โครงการ 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ ก) ผู้สมัครที่สามารถนำเสนอโครงการที่ให้เยาวชนนำพื้นที่ว่างเปล่าไปใช้ประโยชน์ใหม่ (ซึ่งจะต้องระบุชื่อในใบสมัคร) หรือ ข) โครงการที่สามารถพัฒนาวิธีการทดสอบเพื่อระบุความเหมาะสมของอาคารและที่ดินว่างเปล่าสำหรับการใช้งานโดยเยาวชน และพัฒนาแนวคิดสำหรับการปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ใหม่

จากใบสมัครโครงการนำร่องจำนวน 218 ใบ โครงการที่ให้เยาวชนลงมือทำ 12 โครงการ และโครงการตรวจสอบพื้นที่ 8 โครงการถูกคัดเลือกเพื่อให้เงินทุนและดำเนินการระหว่างปี 2554-2556 สำหรับโครงการที่ให้เยาวชนลงมือทำเอง เยาวชนได้ร่วมตั้งกลุ่มไม่แสวงหาผลกำไรแบบถาวรหรือเทศบาลเมือง อาศัยดำเนินการเป็นผู้ออกแบบ ส่วนในการจัดอุปสรรคต่างๆ โครงการที่ให้เยาวชนลงมือทำได้ปรับปรุงอาคารด้วยงบประมาณสูงสุด 125,000 ยูโร ใน 2 กรณี กลุ่มเยาวชนได้กลายเป็นเจ้าของอาคารเอง นอกจากนั้น บางเมืองยังสามารถหาแหล่งทุนอื่นในการดำเนินการปรับปรุงอาคารต่อไป การใช้ประโยชน์ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ศูนย์เยาวชน จุดพบปะแบบเปิดกว้างและร้านกาแฟ สตูดิโอสำหรับกิจกรรมที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์สำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับภาพถ่าย การออกแบบกราฟฟิคหรือการพิมพ์ซิลค์สกรีน และอื่นๆ อีกมากมาย

ระหว่างปี 2552 ถึงปี 2556 โครงการนำร่องทั้งหมดจำนวน 55 โครงการได้รับเงินทุนสนับสนุนในการเปิดรับสมัครโครงการแต่ละช่วงที่เกิดขึ้นกับซ้อนกัน ใบสมัครจำนวนมากที่ได้รับจากการเปิดรับสมัครโครงการทั้งสามครั้งชี้ว่า เยาวชนมีความสนใจในการมีส่วนร่วมสูงกว่าที่คาดคิดไว้มาก และการค้นหาทางเลือกหรือการที่คิดว่าในการมีส่วนร่วมในเมืองต่างๆ ของประเทศเยอรมนียังคงต้องดำเนินต่อไป โครงการนำร่องหลายโครงการ (แต่ไม่ทั้งหมด) ผ่านเกณฑ์สำหรับการเป็นงานวิจัยทางวิชาการ เนื่องจากโครงการเหล่านั้นได้ให้คำจำกัดความต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนใหม่ โดยเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของเยาวชนผ่านการทดลองวิธีการต่างๆ และส่งเสริมกิจกรรมที่นำโดยเยาวชน ซึ่งนับเป็นคุณประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของโครงการนำร่องเหล่านี้ แม้ว่าคณะวิจัยที่ประกอบแต่ละโครงการจะรักษาความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการนำร่องจากการลงพื้นที่และการสัมภาษณ์ แต่นักวิจัยก็ไม่ได้ทำการศึกษาเชิงประจักษ์กับกลุ่มเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการที่นำไปปฏิบัติ

⁴ อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมที่ http://www.bbsr.bund.de/BBSR/EN/RP/ExWoSt/FieldsOfResearch/TeenagersUrbanQuarter/YouthFunds/02_Concept.html?nn=386162. For profiles of all pilot projects see (only in German): http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugendfonds/01_start.html?nn=430172&notFirst=true&docId=520018.

⁵ อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมที่ (only in German): http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugend_belebt_Leerstand/01_start.html?nn=430172. For profiles of all pilot projects see (only in German): http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugend_belebt_Leerstand/01_start.html?nn=430172&notFirst=true&docId=426790.

⁶ Heinrich, Million: Young People as City Builders

2.4. การออกแบบการวิจัย

ผลการวิจัยที่บทความนี้นำเสนอเป็นการวิเคราะห์ระดับการวางผังเมือง ประเด็นหลัก และหัวข้อที่เยาวชนเข้าร่วมเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกระบวนการวางผังเมืองที่นำโดยรัฐ ที่นำโดยองค์กรเยาวชน และที่นำโดยตัวเยาวชน บทสรุปจะเป็นการสังเคราะห์จากโครงการนำร่องทั้ง 55 โครงการโดยรวมมากกว่าที่จะนำเสนอเป็นรายกรณีในรายละเอียด โดยบทสรุปจะวางอยู่บนพื้นฐานที่ได้จากสี่ต่อไปนี้

- รายงานเชิงวิทยาศาสตร์จากการวิจัยประกอบโครงการนำร่องทั้งสามชุด
- การประเมินผลโครงการนำร่องทั้ง 55 โครงการ โดยวิเคราะห์เอกสารรายงานภายในทั้งหมดเป็นหลัก รวมถึงเว็บไซต์และสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ เกี่ยวกับโครงการ
- กรณีศึกษาเชิงลึกในโครงการนำร่อง 14 โครงการ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการหรือสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- การประชุมเกี่ยวกับโครงการและกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชน 3 ครั้ง

โครงการทั้ง 55 โครงการถูกวิเคราะห์จากเอกสารและรายงานต่างๆ โดยการวิเคราะห์นำไปสู่การสร้างประวัติของโครงการนำร่องแต่ละโครงการ ซึ่งจากประวัตินี้ โครงการนำร่อง 14 โครงการถูกเลือกมาทำกรณีศึกษาเชิงลึก เกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ ผลสำเร็จและความซับซ้อนของโครงการ (อาทิ ในแง่วิธีการที่ใช้) ผลลัพธ์และความสามารถในการถ่ายโอน โครงการในระดับการวางผังเมืองต่างๆ (เมืองและภูมิภาค ชุมชน พื้นที่สาธารณะ อาคาร) โครงการในแต่ละรอบโครงการ การเข้าถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เพื่อให้สัมภาษณ์หรือเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ภาพที่ 1: บรรยากาศการอบรมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เมืองแอร์ฟวร์ท

กรณีศึกษาเชิงลึก 5 จาก 14 กรณีดำเนินการโดยการลงพื้นที่ รวมถึงการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการกับตัวแทนกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญ อาทิ ผู้เข้าร่วมเยาวชน องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่เทศบาลที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานด้านการวางผังเมืองหรืองานเยาวชน (ดูภาพที่ 1) กรณีศึกษาเชิงลึกอีก 9 กรณีเป็นการดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ 1 ถึง 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งจะกำกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักในโครงการนั้นๆ นอกจากนี้ ยังมี การประเมินสถานะปัจจุบันของโครงการอีกด้วย

ส่วนประกอบอื่นๆ ของการศึกษา คือ การประชุม 3 ครั้ง ซึ่งจัดตามเมืองต่างๆ ที่เยอรมนี ได้แก่ ฮันโนเฟอร์ (11 มิถุนายน 2555 ผู้เข้าร่วม 140 คน) นูเรมเบิร์ก (17 ตุลาคม 2555 ผู้เข้าร่วม 60 คน) และแอร์ฟวร์ท (15 พฤศจิกายน 2555 ผู้เข้าร่วม 80 คน) การประชุมเหล่านี้มุ่งเป้าไปที่นักปฏิบัติด้านการวางผังเมืองและงานเยาวชนโดยเฉพาะ และมีเป้าหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงการนำร่อง ส่งเสริมการพูดคุยแลกเปลี่ยนแบบสะท้อนกลับระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ เอื้อต่อการถ่ายทอดความรู้ระหว่างโครงการนำร่องและเทศบาลอื่น และตกแต่งพูดคุยผลลัพธ์เบื้องต้นของงานวิจัยของเรา

ข้อค้นพบของโครงการวิจัยนี้ถูกนำเสนอในรายละเอียดในรายงานเชิงวิทยาศาสตร์ที่ไม่ได้ถูกเผยแพร่ ซึ่งใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับแผนปฏิบัติการแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนสำหรับนักปฏิบัติด้านการวางผังเมือง นักบริหารจัดการเมือง และนักการเมืองเยอรมัน

⁶ เอกสารการประชุมได้ที่ http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlicheImStadtquartier/Veranstaltungen_2012/Hannover_2012_06.html?nn=430172 (conference in Hanover); http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlicheImStadtquartier/Veranstaltungen_2012/Nuernberg_2012_10.html?nn=430172 (conference in Nuremberg); http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlicheImStadtquartier/2012_JugendStadtErfurt_info.html?nn=430172 (conference in Erfurt).

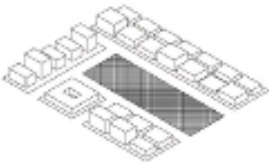
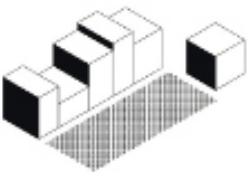
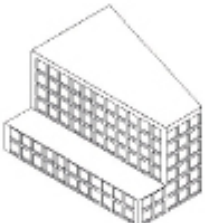
⁷ Heinrich, Million: Young People as City Builders

3. การมีส่วนร่วมของเยาวชน

ในระดับและวาระในการวางผังเมือง

เยาวชนไม่ได้เรียกกิจกรรมของตัวเองว่า “การวางผังเมือง” “การออกแบบเมือง” หรือ “การพัฒนาเมือง” อย่างไรก็ตาม พวกเขาให้ความสนใจในประเด็นเกี่ยวกับเมือง พวกเขามีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเมืองและมีบทบาทในฐานะนักสร้างเมือง ในทางหลักการแล้ว เยาวชนในโครงการนำร่องมีส่วนร่วมในระดับที่แตกต่าง และในภารกิจในกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ตั้งแต่ระดับเมืองและภูมิภาคไปจนถึงระดับชุมชน และการออกแบบพื้นที่สาธารณะ หรือระดับอาคารเดี่ยวหรือพื้นที่หนึ่งๆ ภาพรวมของระดับการวางผังเมือง ภารกิจ วาระ และหัวข้อเฉพาะของการมีส่วนร่วมของเยาวชนในโครงการนำร่องได้ถูกแสดงในภาพที่ 2 แม้ว่าภาพที่ 2 จะระบุระดับการวางผังเมืองแต่ละระดับอย่างชัดเจน แต่การดำเนินการในทางปฏิบัติก็มีการทับซ้อนกัน และความรับผิดชอบ เครื่องมือ และประเด็นในแต่ละระดับก็ไม่ได้แตกต่างกันอย่างชัดเจน เช่นเดียวกัน โครงการนำร่องบางโครงการมีความทับซ้อนและอาจถูกระบุในระดับการวางแผนมากกว่าหนึ่งระดับ

ภาพที่ 2: ภารกิจตัวอย่าง ประเด็นระดับสูง และหัวข้อประสมของโครงการนำร่องการมีส่วนร่วมของเยาวชนทั้ง 55 โครงการในระดับต่างๆ

Scale	Tasks & instruments	Superordinate themes & questions	Concrete topics
<p>City & region</p> 	<ul style="list-style-type: none"> Land use plans City visions Guidelines Integrated development plans 	<ul style="list-style-type: none"> • Mobility • Climate adaption • Demographic change • City marketing 	<ul style="list-style-type: none"> • Public transportation • Cycle path networks • Greenways • Cross-generational communication
<p>Neighbourhood</p> 	<ul style="list-style-type: none"> Integrated action plans Master plans Urban renewal Subconcepts addressing specific topics 	<ul style="list-style-type: none"> • Leisure • Education • Land-use conflicts • Conversion 	<ul style="list-style-type: none"> • Sport facilities • Playgrounds & recreation areas • Schoolyards • Local networks
<p>Public space design</p> 	<ul style="list-style-type: none"> Binding land use plan Feasibility studies Re-development plans Urban design plans 	<ul style="list-style-type: none"> • Areas for sporting activities & recreation • Qualification of public space • Events • Temporary uses & installations in public space 	<ul style="list-style-type: none"> • Temporary constructions • Trend sports • Art, culture and music • Meeting points
<p>Site & building design</p> 	<ul style="list-style-type: none"> Project planning Modernisation Building alterations Utilisation concepts 	<ul style="list-style-type: none"> • Vacancy • Refurbishment • Monumental protection • Re-use 	<ul style="list-style-type: none"> • Self-employed construction work • New media • Transformation of youth facilities • Non-commercial art projects

Source: content: Uttker et al. 2019: 39; Graphics: F. Bentlin, S. Zanola

° Heinrich, Million: Young People as City Builders

3.1. ระดับเมืองและภูมิภาค

ภารกิจในการวางผังเมืองและการบริหารจัดการในระดับเมืองและภูมิภาคที่ให้เยาวชนมีส่วนร่วมมีทั้งการวางแผนอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น แผนการใช้ที่ดิน แผนแม่บท และแผนพัฒนาเขตเมือง โดยทั่วไป แผนเหล่านี้เกี่ยวกับการพัฒนาภูมิภาค เมือง หรือเขตเมืองทั้งหมดในระยะยาว นอกจากนี้ การพัฒนาวิสัยทัศน์และแนวทางทั่วไปของเมืองในการพัฒนาเมืองยังให้โอกาสแก่เยาวชนในการมีส่วนร่วมอีกด้วย

ขอบเขตของประเด็นในระดับนี้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมการวางแผนที่นำโดยรัฐ มีความกว้างมาก โดยครอบคลุมตั้งแต่ประเด็นทางยุทธศาสตร์ เช่น การปรับตัวทางสภาพแวดล้อมและสภาพอากาศ การเปลี่ยนแปลงทางสภาพตลาดและประชากรในเมือง ไปจนถึงประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่ เช่น การพัฒนาที่อยู่อาศัยและพื้นที่เปิด และการออกแบบเมือง งานศึกษาของเราได้ยืนยันว่า การเคลื่อนที่และการจารจรเป็นประเด็นที่เยาวชนให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเยาวชนต้องพึ่งพาการขนส่งสาธารณะ การปั่นจักรยาน และวิธีการเดินทางอื่นๆ เป็นหลักที่นอกเหนือจากการใช้รถยนต์ส่วนตัว ดังนั้น พวกเขาจึงยินดีที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนเกี่ยวกับโครงข่ายขนส่งสาธารณะหรือเส้นทางจักรยานในเมืองและภูมิภาค

มีเพียงโครงการนำร่อง 2 จาก 55 โครงการเท่านั้นที่ดำเนินการในระดับท้องถิ่น ในเมืองดุยส์บวร์ค คนรุ่นใหม่เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการวางแผน ซึ่งนำไปสู่แผนการใช้ที่ดินใหม่ภายใต้ชื่อโครงการ “Youth Check – Impulses for Duisburg 2027” ส่วนโครงการในเมืองโคโลญได้พัฒนาเกณฑ์คุณภาพสำหรับการออกแบบเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชนภายใต้ชื่อโครงการที่คล้ายคลึงกัน ส่วนโครงการอื่นๆ เป็นการดำเนินการในระดับช่วงต่อระหว่างการวางผังเมืองและชุมชน อันได้แก่ โครงการนำร่อง “Circle Line 100/200” (ฮันโนเฟอร์) “Donnerschwee Shapes up for Leisure” (ออลเดนบวร์ค) “Youth Builds the Future” (ดิสเซา) และ “Young Shelf Hugger” (เบอร์ลิน)

โครงการนำร่องระดับเมืองที่เมืองโคโลญมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในการวางผังเมืองผ่านการพัฒนาเกณฑ์คุณภาพสำหรับการวางผังเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนจำนวน 80 คน และตัวแทน 50 คนจากหน่วยงานเมือง 14 องค์กรได้ร่วมกันพัฒนารายงานเสนอโครงการในขั้นตอนต่างๆ กระบวนการมีส่วนร่วมมีลักษณะที่นำโดยรัฐอย่างชัดเจน โดยเยาวชนมีบทบาทเป็นผู้เข้าร่วม หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้กำหนดหัวข้อและวิธีการสำหรับกระบวนการไว้ล่วงหน้า สำหรับหัวข้อที่เป็นนามธรรม หน่วยงานรัฐให้เด็กและเยาวชนพูดคุยถกเถียงกันไม่เพียงแต่ในระดับเมืองโดยรวมเท่านั้น แต่รวมถึงชุมชนและเขตที่อยู่อาศัยของตนเองด้วย ผลของงานวิจัยระยะสั้นสามารถเห็นได้จากการปรับปรุงสนามเด็กเล่น/สถานที่พบปะสำหรับเด็กและวัยรุ่น ซึ่งสภาเมืองจะต้องยอมรับเพื่อรับประกันความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนดังกล่าวยังอยู่ในการดำเนินการ ณ ปัจจุบัน การนำเกณฑ์คุณภาพไปปรับใช้ในเมืองโคโลญยังต้องพึ่งพาปัจเจกบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งสะท้อนความยากลำบากใน “การวางผังเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน” สำหรับทุกฝ่าย อันไม่เพียงแต่เยาวชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงนักวางผังเมืองและฝ่ายบริหารจัดการเมืองอีกด้วย เพราะประเด็นดังกล่าวมีความเป็นนามธรรมและซับซ้อนสูง ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้ ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีและประสบการณ์เชิงบวกจึงมีความสำคัญมากขึ้น

กรณีตัวอย่างที่เมืองดุยส์บวร์คแสดงให้เห็นว่า การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่นำโดยรัฐให้เป็นแผนที่มีผลผูกมัดทางกฎหมาย เช่น แผนการใช้ที่ดิน มีความยากลำบากเพียงใด แม้เราได้พยายามติดต่อเพื่อเข้าถึงเยาวชนจำนวนมากผ่านโรงเรียน แต่มีเพียงจำนวนน้อยที่ถูกดึงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ นักบริหารจัดการเมืองที่ถูกสัมภาษณ์ได้ตั้งข้อสันนิษฐานต่อเหตุผลในการอธิบายเหตุการณ์ดังกล่าวว่า กระบวนการมีส่วนร่วมไม่ได้คำนึงถึงลักษณะชุมชนที่มีความแตกต่างกัน (เช่น ชุมชนมีฐานะกับชุมชนยากไร้) ข้อเท็จจริงดังกล่าวยืนยันสิ่งที่ยูพีพีและเพอร์ซี-สมิธ เสนอไว้ว่า เราต้องสร้างความเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนในกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐจำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาและ “เติบโต” เป็นวาระของเมืองยาวนานกว่าระยะเวลาของโครงการ การให้การมีส่วนร่วมของเยาวชนเติบโตจากโครงการปัจเจกย่อยๆ โดยเริ่มอย่างช้าๆ และสร้างรากฐานที่แข็งแรงจะเป็นประโยชน์กว่า ผู้สัมภาษณ์คนอื่นก็เห็นด้วยในประเด็นนี้เช่นเดียวกัน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ชี้ให้เห็นว่า การสัมพันธ์เชิงบุคคลและช่องทางสื่อสารระหว่างผู้มีอำนาจตัดสินใจและเยาวชนอาจเป็นสิ่งที่ไม่พบเห็นได้ยาก โดยเฉพาะในระดับเมือง ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นต้องหา “ภาษาที่เข้าใจร่วมกัน” หรือใช้ “ล่าม” ในแว่นนี้ การบูรณาการความเชี่ยวชาญของหน่วยงานด้านเยาวชนและนักทำงานด้านเยาวชนอาจเป็นประโยชน์

งานศึกษาของเราได้พยายามค้นหาคำตอบต่างๆ ต่อคำถามว่าทำไมการวางผังเมืองระดับนี้จึงมีโครงการการมีส่วนร่วมของเยาวชนน้อย ประการหนึ่ง เทศบาลเมืองในประเทศเยอรมนีไม่ค่อยทราบถึงตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีในการนำการมีส่วนร่วมของเยาวชนไปปฏิบัติในการวางผังเมืองและภูมิภาคให้ประสบความสำเร็จ และในการให้แนวทางเบื้องต้นในการทำโครงการต่อเนื่อง นั่นหมายความว่า ฝ่ายบริหารจัดการเมืองและสำนักงานวางผังเมืองกำลังก้าวข้ามเข้าไปสู่พื้นที่ใหม่ ซึ่งยากที่จะคาดการณ์ความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น การวิเคราะห์โครงการนำร่องและการพูดคุยในการประชุมที่สามรอบยังได้เผยอุปสรรคเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองและภูมิภาค เช่น

- ประเด็นในการวางแผนมีความนามธรรมสูงและกว้าง
- ขอบเขตในการวางแผนบางครั้งมีระยะเวลานานกว่าหนึ่งทศวรรษ
- ความคลาดเคลื่อนระหว่างการวางแผนและการปฏิบัติ
- การขาดความสัมพันธ์เชิงบุคคลระหว่างผู้มีอำนาจตัดสินใจและเยาวชน

⁸ ย่อหน้านี้มาจาก Uttke et al. (2013: 32-37).

⁹ Heinrich, Million: Young People as City Builders

ด้านหนึ่ง เหตุผลข้างต้นอาจอธิบายได้ว่าทำไมการมีส่วนร่วมที่ริเริ่มโดยเยาวชนจึงไม่เกิดขึ้นในการวางผังเมืองระดับนี้ ขณะเดียวกัน มันก็เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐ ซึ่งหากปราศจากสิ่งนี้แล้ว เราอาจไม่ได้เห็นหรืออาจได้เห็นการมีส่วนร่วมของเยาวชนในวาระการวางผังเมืองในระดับเมืองและภูมิภาคน้อยมาก ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญที่โครงการนำร่องชี้ให้เห็น คือ การถอดช่องว่างความ نامธรรมและกรอบระยะเวลาการวางแผนที่ยาวนานด้วยการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมระยะสั้น เพื่อให้สามารถมองเห็นผลลัพธ์ได้ ประสบการณ์ที่ได้จากโครงการนำร่องเน้นย้ำว่า การดำเนินการเช่นนี้มีความใกล้เคียงกับแนวปฏิบัติของเยาวชนมากกว่า ซึ่งช่วยรักษาความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย

นอกจากนั้น การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า หน่วยงานรัฐโดยปกติมักเป็นฝ่ายร่างกำหนดการในกระบวนการการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐ เลือกหัวข้อสำหรับการมีส่วนร่วม และกำหนดกระบวนการและแนวทางในการมีส่วนร่วม การดำเนินการเช่นนี้อาจเป็นอุปสรรคได้ เนื่องจากตัวเลือกของหัวข้ออาจไม่ตรงกับความต้องการของเยาวชนในขณะนั้น การสนใจของเยาวชนโดยหน่วยงานรัฐอาจมีความยากลำบากเนื่องจากเยาวชนมองว่าหน่วยงานรัฐไม่นำเข้าหา โครงการนำร่องพยายามที่จะจัดการปัญหานี้ โดยการเข้าหาเยาวชนตามโรงเรียน อย่างไรก็ตาม การกระทำเช่นนี้มักพุ่งเป้าไปที่ “เด็กเรียน” มากกว่าเด็กเกเรหรือเด็กกลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้ ช่องว่างระหว่างโลกการใช้ชีวิตของเยาวชนและกิจการของหน่วยงานรัฐเป็นอุปสรรคต่อกระบวนการมีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การวางแผนกิจกรรมในโครงการนำร่องเหล่านี้ไม่ได้คำนึงถึงวันหยุดฤดูร้อนและการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรโลก ซึ่งส่งผลให้ผู้เข้าร่วมน้อยลงอย่างมีนัยยะสำคัญ

3.2. ชุมชน

การวางผังเมืองในระดับชุมชนหรือเขตของเมืองในประเทศเยอรมนีประกอบด้วยแผนปฏิบัติการบูรณาการ การรณรงค์ และแผนแม่บท รวมถึงโครงการฟื้นฟูและปรับปรุงเมือง ในกรณีนี้ การมีส่วนร่วมของเยาวชนมีคุณค่าเป็นพิเศษ เพราะเยาวชนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อมของพวกเขาเอง

การดำเนินการแบบล่างขึ้นบนของโครงการนำร่องลักษณะนี้พูดถึงข้อกังวลที่ถูกระบุและผลักดันโดยเยาวชน เช่น การไร้ซึ่งพื้นที่ที่ไม่มีการตรวจตราเพื่อให้เยาวชนปรับปรุงและออกแบบใหม่ การสร้างพื้นที่นันทนาการและอาคารกีฬาเอนกประสงค์ (โดยเฉพาะกีฬาที่อยู่ในกระแส) การขนส่งสาธารณะที่ไม่เพียงพอ และความขัดแย้งกับกลุ่มอื่นๆ ในสังคม เช่น เนื่องจากเสียงรบกวน มีมติให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพื้นที่และการใช้พื้นที่ที่สันทนาการและที่ถนัดวางปล้ำเป็นพื้นที่สำหรับโครงการเยาวชนเป็นการชั่วคราว ตัวอย่างรูปแบบโครงการในระดับชุมชน เช่น “Progress bat” (เมืองแอร์ฟวร์ท) “The long way home” (แอร์ฟวร์ท) “Youth in the Sculptor Quarter” (ไลป์ซิก) “Donnerschwee Shapes up for Leisure” (ออลเดนบวร์ก) “Urban Oasis – Using Leftover Areas and Staging Public Spaces” (โรเซนไฮม์) “Back to the City – Youth Conquers the City Centre” (ชปายเมินแบร์ก) และ “Place for Youth in Würselen” (เวือร์สเซลเลน)

โครงการนำร่องส่วนใหญ่ที่ดำเนินการในระดับชุมชนเป็นการนำโดยองค์กรเยาวชน โดยมีจำนวนหนึ่งที่นำโดยหน่วยงานรัฐหรือความคิดริเริ่มของเยาวชน เหตุผลว่าทำไมจึงมีโครงการที่นำโดยรัฐจำนวนน้อยนั้นน่าจะเป็นเพราะว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนเป็นแนวทางที่ยังไม่ใช่มาตรฐานในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐในประเทศเยอรมนี องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรและผู้ที่ยืนในสังคมในฐานะองค์กรเยาวชนส่วนใหญ่ทำงานในประเด็นที่ตนสนใจจริงๆ ดังนั้น บางองค์กร รวมถึงโครงการที่เป็นความคิดริเริ่มของเยาวชน จึงได้ระบุไว้ว่า กิจกรรมบางกิจกรรมได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว และการเปิดรับสมัครโครงการนี้เปิดโอกาสให้พวกเขาเขียนขอเงินสนับสนุนที่ต้องการ

เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่ไม่ใช่โครงการที่นำโดยรัฐ โครงการจึงมักไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการในเมืองนั้นๆ และมักเป็นโครงการหรือกิจกรรมอิสระ (และมีลักษณะชั่วคราว) การศึกษาแสดงให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนและกระบวนการวางผังเมืองของหน่วยงานด้านการวางผังเมืองในโครงการที่ไม่ได้นำโดยรัฐมีความเชื่อมโยง (และอาจรวมถึงผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น) ที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม โครงการที่นำโดยองค์กรเยาวชนและโครงการของเยาวชนหลายโครงการได้รับการยอมรับโดยหน่วยงานรัฐตลอดทั้งกระบวนการ และจึงอาจส่งอิทธิพลต่อกระบวนการวางผังเมืองและหน่วยงานวางผังเมืองได้ งานศึกษาของเราชี้ให้เห็นว่า โครงการที่ไม่ได้นำโดยรัฐอาจเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการ หรือสามารถสร้างผลลัพธ์ที่สามารถบูรณาการเข้ากับแผนทางการได้ ยกตัวอย่างเช่น เยาวชนในเมืองแอร์ฟวร์ทได้เข้าไปปรับปรุงอาคารที่ถูกรื้อทิ้ง ผลจากการเข้าไปปรับปรุงและบำรุงรักษาอาคารใหม่โดยเยาวชนนี้ทำให้แผนแม่บทมีการเปลี่ยนแปลงและทำให้อาคารได้รับการอนุรักษ์ไว้ ในเมืองอื่นๆ (เช่น เดสเซอและไลป์ซิก) เจ้าหน้าที่ด้านการวางผังเมืองได้ระบุระหว่างการดำเนินการว่า พวกเขาต้องการใช้ประโยชน์จากประสบการณ์เชิงบวกของโครงการนำร่องเพื่อเสริมสร้างบทบาทของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองในอนาคต อย่างไรก็ตาม ผลระยะยาวของโครงการต่อการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของเยาวชนยังเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาต่อไป

ความคิดริเริ่มจากล่างขึ้นบนโดยเยาวชน (ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแล้วและนักศึกษามหาวิทยาลัย) มีอยู่ในชุมชนจำนวนหนึ่งตั้งแต่ก่อนเริ่มการดำเนินการโครงการนำร่องแล้ว ตัวอย่างเช่น “Nachbarschafts- garten e. V.” ในเมืองไลป์ซิก ซึ่งเป็นผู้นำโครงการ “Youth in the Sculptor Squarter” และ “Plattform e. V.” ในเมืองแอร์ฟวร์ท ซึ่งเป็นผู้นำโครงการ “Loading Bar” ความคิดริเริ่มเหล่านี้นำความคิดและแนวคิดที่ต่างๆ รวมถึงทรัพยากร (มนุษย์) และเครือข่ายท้องถิ่นมาสู่โครงการการมีส่วนร่วมของเยาวชน โดยใช้แนวทางวิธีการ และวิธีสื่อสารที่ถูกสร้างขึ้นในหมู่เยาวชน ดังนั้น โครงการจึงสามารถเข้าถึงเยาวชนคนอื่นๆ ได้โดยง่าย และผู้เข้าร่วมมีความกระตือรือร้นสูงและเต็มใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางผังเมืองในชุมชน สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นรากฐานที่มีคุณค่าสำหรับการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นสิ่งที่โครงการชุมชนไม่ค่อยได้รับจากเจ้าหน้าที่วางผังเมือง

โครงการนำร่องแสดงให้เห็นว่า ความคิดริเริ่มของเยาวชนสามารถให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนและกระบวนการวางผังเมืองที่กำลังดำเนินอยู่ และสามารถสร้างแรงบันดาลใจและคุณภาพต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนแบบที่รัฐน่า ดังนั้น การศึกษาที่สำคัญชิ้นหนึ่งของการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองควรเป็นการระบุและสนับสนุนความคิดริเริ่มแบบล่างขึ้นบนที่มีอยู่ ยกตัวอย่างเช่น ในเมืองแอร์ฟวร์ท หัวหน้าด้านการพัฒนาเมืองของหน่วยงานเมืองได้ยืนยันว่า โครงการนำร่องเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารระหว่างเทศบาลและ “Plattform e. V.” ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มในพื้นที่ ที่มีประสิทธิภาพ ทุกวันนี้ ทั้งสองฝ่ายร่วมงานกันบ่อยครั้ง โดยมีหน่วยงานการบริหารจัดการด้านการวางผังเมืองทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนด้านใบอนุญาตและประเด็นด้านการเงิน

ภาพที่ 3: ursa ทัศนศึกษากรรมดัดแปลงสิ่งของในโครงการนำร่อง “Urban Oasis – Using Leftover Areas and Staging Public Spaces”

Photograph: Anna Juliane Heinrich (Uttke et al. 2013: 112)

ความคิดริเริ่มในระดับชุมชนกับระดับและกระบวนการวางผังเมืองในระดับที่สูงกว่า การวิเคราะห์ของเรายืนยันว่า เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับเขตเมืองที่ตนเองอยู่ ดังนั้น โครงการในระดับนี้จึงมีศักยภาพสูงในการทำความเข้าใจการวางแผนและการบริหารจัดการในระดับต่างๆ รวมถึงกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการภายในเมืองนั้นๆ ดังนั้น การเชื่อมโยงและผสมผสานความคิดริเริ่มแบบล่างขึ้นบนกับกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการจึงเป็นข้อได้เปรียบอย่างยิ่ง ดังเช่นที่ยุเป่ได้ระบุในงานวิจัยของเธอเองเช่นเดียวกัน และองค์กรเยาวชนสามารถให้การสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว

ตัวอย่างที่ดีของการผสมผสานข้างต้น ได้แก่ โครงการ “Urban Oasis – Using Leftover Areas and Staging Public Spaces” ในเมืองโรเซนไฮม์ ซึ่งเป็นการปรับปรุงการใช้พื้นที่เปิดเป็นการชั่วคราว (ดูภาพที่ 3) เยาวชนได้ค้นหาสถานที่ในบริเวณใจกลางเมืองและเขตที่อยู่อาศัยในเมืองขึ้นในเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา เนื่องจากโครงการสามารถแสดงผลลัพธ์ที่หนักแน่น หน่วยงานด้านการวางผังเมืองของเมืองจึงช่วยเหลือและสนับสนุนที่ต่างๆ ทั่วเมืองสำหรับกิจกรรมของ “Urban Oasis” อย่างแข็งขัน สำหรับแนวทางแบบผสมผสานที่มีความเชื่อมโยงระหว่างความคิดริเริ่มในพื้นที่และของภาครัฐนี้ การเชื่อมโครงการในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกันและทำให้มันมีความชัดเจนในกระบวนการอย่างเป็นทางการมีความสำคัญ เมืองโรเซนไฮม์สามารถทำได้ผ่านการออกแบบของครอย่างง่าย

⁹ ดู <http://www.stadtoasen-rosenheim.de>

¹² Heinrich, Million: Young People as City Builders

ข้อค้นพบจากโครงการนำร่องที่ดำเนินการในระดับชุมชนมีประโยชน์ในการขัดเกลาคำจำกัดความของการมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชนให้ เจาะจงมากขึ้น การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้มีข้อได้เปรียบ คือ มีความใกล้เคียงกับเยาวชนและความสนใจ ความต้องการ รูปแบบการสื่อสาร วิธี การปฏิบัติ และวัฒนธรรมของเยาวชนมากกว่าเมื่อเทียบกับการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐ โครงการนำร่องแสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่า องค์กรเยาวชน สามารถทำงานกับเยาวชนและจุใจเยาวชนได้ง่ายกว่า เนื่องจากประสบการณ์และความสัมพันธ์ที่มีอยู่ ขณะที่หน่วยงานด้านเยาวชนมักต้องพึ่ง ผู้ทำงานด้านเยาวชน หน่วยงานด้านการวางผังเมืองมักมีความยากลำบากในการเข้าถึงเยาวชนตั้งแต่แรก นอกจากนี้ แม้แต่ในการออกแบบ กระบวนการอย่างมีส่วนร่วมและการเลือกวิธีการ โครงการที่นำโดยองค์กรเยาวชนก็สามารถแสดงความอ่อนไหวต่อกลุ่มเป้าหมายของตนได้เป็น อย่างดี ขณะที่บางครั้งการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐมักเป็นเพียงพิมพ์เขียวของการมีส่วนร่วมของผู้ใหญ่เท่านั้น นอกจากนี้ โดยทั่วไปแล้ว องค์กร เยาวชนยังคุ้นเคยกับกระบวนการและข้อกำหนดของทางราชการเป็นอย่างดี เช่น การขออนุญาตสำหรับกิจกรรมของโครงการ เป็นต้น ดังนั้น องค์กรเยาวชนจึงได้เปรียบความคิดริเริ่มของเยาวชน เพราะว่ากระบวนการดังกล่าวอาจเป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่สำหรับความคิดริเริ่มของเยาวชน

เนื่องจากโครงการที่นำโดยองค์กรเยาวชนไม่ได้ถูกนำโดยหน่วยงานรัฐ โครงการที่นำโดยองค์กรเยาวชนจึงมีความสัมพันธ์กับกระบวนการวาง ผังเมืองทางการเมืองน้อยกว่า ขณะเดียวกัน โครงการเหล่านี้มีศักยภาพสูงในการลดช่องว่างระหว่างการวางผังเมืองที่มีความนามธรรมและระยะเวลา ยาวกับชีวิตของเยาวชน การเชื่อมการมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชนเข้ากับหน่วยงานรัฐเป็นสิ่งที่เหมาะสมทำ โดยเฉพาะเพื่อพิจารณาถึงเป้ าหมายในการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมภายในเขตเทศบาล เนื่องจากการมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชนอาจเกิดขึ้นอย่างจำกัดในโครง การหนึ่งๆ แต่การสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืนต้องทำร่วมกับหน่วยงานรัฐเท่านั้น ดังนั้น ในเมื่อนี้ ข้อได้เปรียบของโครงการที่นำโดยรัฐ จึงได้แก่ ความสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ของเทศบาลโดยตรงและความสัมพันธ์กับภาคการเมืองในระดับเมืองอย่างใกล้ชิด ซึ่งเอื้อให้เกิดการ พิจารณาและนำความคิด เป้าหมาย และโครงการต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการอย่างมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

3.3. การออกแบบพื้นที่สาธารณะ

พื้นที่สาธารณะ ได้แก่ พื้นที่สีเขียว ถนน และลานต่างๆ ในเมือง กระบวนการและเครื่องมือในการวางผังเมืองที่ให้โอกาสแก่เยาวชนในการมีส่วนร่วม ในระดับนี้ ได้แก่ แผนการออกแบบเมืองและการปรับปรุงพัฒนาเมือง การศึกษาความเป็นไปได้ และแผนแม่บท การวางผังเมืองและการออกแบบ พื้นที่สาธารณะอย่างมีส่วนร่วมรวมถึงกิจกรรมและการดำเนินการชั่วคราวเพื่อสนับสนุนการจัดสรรพื้นที่และแก้ปัญหาการใช้งานและผู้ใช้ที่มีความ ชัดแจ้งในพื้นที่สาธารณะ ตัวอย่างโครงการนำร่องในระดับนี้ ได้แก่ “South West Laboratory – Flying Building” (แบร์กลิน) “Youth Builds the Future” (เดสซา) “Urban Oasis – Using Leftover Areas and Staging Public Spaces” (ไรเซนไฮม์) และ “Place for Youth in Würselen” (เวือร์สเซล) โครงการทั้งหมดในโครงการนำร่องชุดที่สอง “กองทุนเยาวชน” มีจุดสนใจเกี่ยวกับเยาวชนที่ ชัดเจน และโครงการขนาดเล็กของเยาวชนได้ใช้พื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการทั้งเป็นการชั่วคราวและถาวรในเมืองต่างๆ เช่น แบร์ลิน-มิกเทอ ดิลลิงเงิน แอร์เลนเซ ฮันโนเฟอร์ โคเชอร์สเลาเทิร์น บูมเบอร์ก ไอส์ต์ฟัลเดิร์น และชเลสวิค

โครงการนำร่องชุดที่สอง (กองทุนเยาวชน) จำเป็นต้องถูกนำโดยหน่วยงานรัฐ แม้ว่าโครงการนำร่องเหล่านี้จะได้รับเงินทุนและถูกกำกับดูแลโดย กระทรวงการคมนาคม การสร้าง และการพัฒนาเมืองของรัฐบาลกลางเยอรมันและสถาบันวิจัยด้านการก่อสร้าง เมือง และการพัฒนาพื้นที่ แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า โครงการจำนวนเพียง 2 ใน 8 โครงการถูกนำโดยหน่วยงานด้านการวางผังเมืองที่เกี่ยวข้อง ส่วนอีก 6 โครงการที่เหลือ เป็นการริเริ่มและการนำโดยหน่วยงานด้านเยาวชนหรือครอบครัว หน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่มีบทบาทในการนำโครงการประกาศรับสมัครโครงการ ขนาดเล็กและการจัดสรรงบประมาณ เยาวชนสามารถยื่นขอเงินสนับสนุน และหากได้ มีความรับผิดชอบในการวางแผน บริหารจัดการ และ ทำบัญชีสำหรับโครงการขนาดเล็กของตน ที่ปรึกษาจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยให้การสนับสนุนเยาวชนระหว่างกระบวนการดังกล่าว ดังนั้น กองทุนเยาวชนจึงเป็นการดำเนินการในรูปแบบผสมผสาน ซึ่งมีทั้งองค์ประกอบของโครงการที่นำโดยรัฐและโครงการที่นำโดยเยาวชน นอกเหนือ จากกองทุนเยาวชนแล้ว โครงการนำร่องในระดับพื้นที่สาธารณะส่วนใหญ่จะมีองค์กรเยาวชนเป็นผู้นำ

โครงการแสดงให้เห็นว่า พื้นที่สาธารณะเป็นระดับการทำงานที่สำคัญสำหรับเยาวชนและสำหรับแนวทางการวางผังเมืองอย่างมีส่วนร่วมด้วยเช่น เดียวกัน เพราะว่าในระดับนี้เยาวชนจะหาพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การดูแลของสถาบันใดๆ เช่น โรงเรียน เป็นต้น เยาวชนออกมาเที่ยวเล่นและพบปะ กันในบริเวณพื้นที่เหล่านี้ และใช้พื้นที่เป็นเวทีสำหรับกิจกรรมของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น โครงการนำร่องใช้พื้นที่ในการสร้างสรรค์ศิลปะแบบสตรี ทอาร์ทและการจัดสวนในเมือง การจัดสรรและการใช้พื้นที่ชั่วคราว สถานที่พบปะ ที่ก้าบบังและเฟอร์นิเจอร์บนถนน การแสดงและกิจกรรม การจัดวางและการออกแบบพื้นที่สาธารณะ (ใหม่)

แน่นอนว่า กิจกรรมเหล่านี้นำไปสู่ความขัดแย้งและความไม่พอใจจากผู้ใช้กลุ่มอื่นและผู้อยู่อาศัยในบริเวณนั้น (เช่น เสี่ยรถบวง ชยะ พุทธิกรรม ฯลฯ) โครงการเยาวชนมักทำกายอยู่อาศัยด้วยแนวคิดที่ในการเปลี่ยนแปลงพื้นที่สาธารณะและแนวคิดเกี่ยวกับความสวยงามที่แตกต่างจาก ผู้ใหญ่ ความขัดแย้งที่วุ่นนี้ได้รับการระบุดูอยู่ในรายงานโครงการเยาวชนในเมืองที่กำลังขยายและหดตัวและเมืองศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวและ ประวัติศาสตร์ในประเทศเยอรมนี ตัวแทนโครงการเยาวชนจากเมืองเคมนิทซ์ได้อธิบายปัญหาข้างต้นในการให้สัมภาษณ์ว่า “เมืองอย่างเคมนิทซ์ โดยเฉพาะใจกลางเมือง ปราศจากความเป็นเมืองและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของเยาวชนอย่างสิ้นเชิง ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใจกลางเมืองและ ย่านที่อยู่อาศัยในเมืองชั้นในเคยได้รับความสงบแบบที่สามารถพบได้ตามย่านชานเมืองมาตลอด เมื่อเยาวชนเข้ามาจับจองพื้นที่ของตนเองในฐานะ เยาวชนและสิ่งเสียดัง มันจึงก็กลายเป็นจุดขัดแย้ง พวกเขาไม่ยอมรับความมีชีวิตชีวาเหมือนเมืองอื่นๆ” บทสรุปที่สำคัญที่ได้จากโครงการนำร่อง คือ เราจะต้องใส่ใจต่อความไม่พอใจที่เกิดขึ้น เช่น การพูดถึงข้อความแฉบในสื่อ (หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เป็นต้น) การรายงานบนสื่อในแง่ลบก่อน หรือตอนเริ่มต้นโครงการเป็นสิ่งที่สามารถพบได้ปกติ

¹⁰ ย่อหน้านี้มาจาก Uttke et al. (2013: 32-37).

¹³ Heinrich, Million: Young People as City Builders

นอกจากนั้น ความขัดแย้งที่กล่าวไปยังอาจเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการแบบมีส่วนร่วมได้เช่นเดียวกัน โครงการ “South West Laboratory – Flying Building” (แบร์กโฮม) ได้โต้ตอบการแสดงความคิดเห็นของประชาชนที่วิพากษ์วิจารณ์กลุ่มเยาวชนที่มาร่วมตัวกันที่วเวียนทุกสัปดาห์ และก่อสร้างรถบัสและบรโศภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โครงการได้ถูกรื้อและนำโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรชื่อ “Woanders e. V.” ซึ่งถูกตามโดยคนที่ทำงานบนถนนว่า พวกเขาเห็นโอกาสในการจัดการปัญหาหรือไม่ หลังจากนั้น Woanders e. V. จึงได้ยื่นใบสมัครโครงการนำร่อง ในฐานะองค์กรเยาวชน และเสนอให้ใช้สวนบริเวณใกล้เคียวเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ประจำสัปดาห์แทน ส่วนดังกล่าวกำลังอยู่ในกระบวนการออกแบบใหม่พอดีในเวลานั้น และ Woanders e. V. ต้องการเสนอความคิดในการจัดสถานที่พบปะเข้าไปในกระบวนการวางแผน

บริษัทสถาปนิกชื่อ “Lobomob” เป็นผู้ออกแบบโครงสร้างแบบเคลื่อนที่ได้เพื่อใช้เป็นสถานที่พบปะในสวน เยาวชนยังคงใช้ “อาคารบินได้” นี้ทุกวันนี้ และผู้พักอาศัยได้เล็งรถเวียนแล้ว อย่างไรก็ตาม กรณีนี้มีข้อสังเกตที่สำคัญว่า เยาวชนได้ “ย้าย” ออกไปจากพื้นที่สาธารณะ ซึ่งไม่ใช่ทางออกสำหรับทุกสถานการณ์ การวางผังเมืองในพื้นที่สาธารณะอย่างมีส่วนร่วมของเทศบาลจำเป็นต้องมีความอ่อนไหวต่อประเด็น “สถานที่” มากเป็นพิเศษ การพูดคุยในการประชุมระดับภูมิภาคที่เมืองบูเรมเบิร์กเสนอแนะว่า การพูดคุยระหว่างกลุ่มผู้ใช้พื้นที่สาธารณะต่างๆ จะต้องถูกจัดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่า พวกเขาสามารถทำอะไรในพื้นที่สาธารณะได้บ้างและอะไรที่ห้ามทำ (ผิดกฎหมาย)

ในภาพรวม ผู้เข้าร่วมการประชุมระดับภูมิภาคในเมืองฮันโนเฟอร์และบูเรมเบิร์กได้เห็นด้วยในข้อสังเกตที่ว่า การยอมรับทางสังคมต่อการใช้พื้นที่สาธารณะของเยาวชนกำลังลดลง สำหรับการบริหารจัดการเมือง นั้นหมายถึงการส่งเสริมแนวทางที่ครอบคลุมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่สาธารณะ หนึ่งในแนวทางในการส่งเสริมการยอมรับเยาวชน ซึ่งเป็นประเด็นในการพูดคุยที่การประชุมระดับภูมิภาคที่บูเรมเบิร์กด้วย ก็คือ การให้เยาวชนเป็นผู้ดำเนินการแสดงผลกระทบในเชิงบวกในฐานะผู้ใช้ ผู้ออกแบบ และผู้ส่งเสริมพื้นที่สาธารณะ เยาวชนควรได้รับการกระตุ้นให้สร้างการสื่อสารและความสัมพันธ์กับ “เพื่อนบ้าน” ด้วยตนเอง การดำเนินดังกล่าวชี้ถึงความจำเป็นของการมีโครงการที่นำโดยเยาวชนเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยประสบการณ์จากโครงการนำร่อง การสัมภาษณ์และการอบรมเชิงปฏิบัติการในการศึกษาของเรายืนยันว่า ประสบการณ์ในเชิงบวกจากโครงการเยาวชนได้เอื้อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่บวกต่อความตระหนักของเยาวชนต่อพื้นที่สาธารณะในภาพรวม ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมในโครงการที่แอร์ฟวร์ท ฮันโนเฟอร์ มีสบูค ออโตบูร์น และโรเซนโฮม ผลจากโครงการชี้ให้เห็นว่าฝ่ายบริหารจัดการเมืองจำเป็นต้องส่งเสริมการวางผังเมืองอย่างมีส่วนร่วมกับเยาวชนและโครงการที่นำโดยเยาวชนมากขึ้น แม้ว่าอาจมีข้อกังวลใดๆ ก็ตาม สื่อสามารถมีหน้าที่ในการสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในแง่บวกต่อเยาวชนในหมู่ประชาชนได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนั้น อาจสรุปได้ว่า โครงการเยาวชนในพื้นที่สาธารณะให้โอกาสที่ดีในการเชื่อมกระบวนการวางผังเมืองที่เป็นนามธรรมกับโครงการที่ “ลงมือทำ” ตัวอย่างคือโครงการขนาดเล็กภายใต้กองทุนเยาวชน เยาวชนในโครงการเหล่านี้มีหน้าที่ในการวางแผนโครงการที่ตนได้รับการสนับสนุนและทำขึ้น และยังสามารถเข้าร่วมกระบวนการก่อสร้างและเป็นผู้ใช้พื้นที่เมืองที่ได้รับการปรับปรุง(ใหม่)เอง โครงการเยาวชนอย่างเช่น “Bunker Super Suite” (ฮัมบวร์ก) และ “Urban Oasis – Using Leftover Areas and Staging Public Spaces” (โรเซนโฮม) ถูกวางแนวคิดเป็นการดำเนินการในการมีส่วนร่วมอย่างชั่วคราว สิ่งสำคัญคือการสร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมและกระบวนการวางผังเมืองด้วยการนำผลไปปฏิบัติในการใช้งาน กิจกรรมอาจเป็นองค์ประกอบหลักในการกระตุ้นและชักจูงเยาวชนและการสร้างความตระหนักในสังคมต่อโครงการเยาวชน อย่างไรก็ตาม นั่นก็ไม่ควรเป็นเป้าหมายเดียวของการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการวางแผนและการออกแบบเมืองและพื้นที่

บทเรียนที่ได้จากโครงการนำร่องที่ดำเนินการในและรอบๆ พื้นที่สาธารณะช่วยขัดเกลาการจัดความของการมีส่วนร่วมรูปแบบต่างๆ นั่นก็คือ การตั้งกองทุนเยาวชนเป็นการผสมผสานการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐและที่นำโดยเยาวชน การกระทำดังกล่าวเป็นการใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบในตัวของรูปแบบการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน โครงการถูกรวมเข้าไประหว่างการบริหารจัดการเมืองและจึงสามารถขอการอนุมัติต่างๆ สำหรับกิจกรรมโครงการค่อนข้างง่าย นอกจากนี้ เมื่อได้รับการความขัดแย้งที่กล่าวถึงข้างต้นและส่งเสริมภาพลักษณ์ในเชิงบวกของโครงการขนาดเล็ก โดยการทำงานกับสื่ออย่างใกล้ชิด และช่วยระบุพื้นที่ที่เหมาะสมและใช้งานได้สำหรับโครงการ ขณะเดียวกัน เยาวชนได้ทำงานอย่างอิสระและเป็นผู้ดำเนินการโครงการขนาดเล็กด้วยตัวเอง เยาวชนเป็นผู้เลือกประเด็นสำหรับโครงการและดำเนินการเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นเลยหน่วยงานรัฐเป็นผู้เสนอ เช่น กีฬาที่กำลังได้รับความนิยมในกระแสล่าสุด เป็นต้น ขณะที่กิจกรรมสามารถสร้างแรงจูงใจต่อเยาวชนได้เป็นอย่างดี แต่หน่วยงานบริหารเมืองต้องเผชิญกับข้อกำหนดเชิงกฎหมายบางประการ เช่น ในกิจกรรมการเดินทางบนเชือกสลักไลน์และมาตรการที่จำเป็นในการปกป้องต้นไม้

นอกเหนือจากความสำเร็จเหล่านี้ เราได้ตั้งข้อสังเกตว่า การชักชวนเยาวชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับกองทุนเยาวชนเป็นอุปสรรคใหญ่ กองทุนหลายตัวได้รับใบสมัครสำหรับโครงการขนาดเล็กเพียงไม่กี่ใบ งานวิจัยไม่สามารถให้ความกระจ่างได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เกิดจากเหตุใด ไม่ว่าจะปัญหาวีธีการสื่อสารที่ถูกเลือกหรือรูปแบบของกองทุนเยาวชนที่ไม่น่าสนใจ

3.4. การออกแบบสถานที่และอาคาร

ระดับที่สี่ที่บทความจะอภิปราย คือ ระดับการออกแบบสถานที่และอาคารคอนกรีต ในระดับนี้ โครงการนำร่องที่มีเป้าหมายในการดำเนินการบนที่ดินหรืออาคารว่างเปล่าช่วยให้เยาวชนจัดสรร ใช้ และสร้างพื้นที่ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร ด้วยแนวทางดังกล่าว โครงการได้ตอบสนองต่อความต้องการในการมีพื้นที่ที่ถูกริเริ่มและออกแบบด้วยตนเองนอกเหนือจากศูนย์เยาวชน เมืองหลายเมืองขาดพื้นที่สำหรับเยาวชนที่ให้เยาวชนเป็นผู้บริหารจัดการเอง โดยทั่วไป ภารกิจและเครื่องมือของหน่วยงานด้านการวางผังเมืองในระดับนี้ ได้แก่ แผนการใช้ที่ดินที่ผลผูกมัดตามกฎหมายและแผนพัฒนาพื้นที่ อย่างไรก็ตาม แผนและกระบวนการเหล่านี้ไม่ใช่เป็นจุดเริ่มต้นของโครงการนำร่อง ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การสร้างการพูดคุยกันอย่างมาก โดยที่หนึ่งโครงการที่มีผลในการเปลี่ยนแปลงแผนแม่บท

¹⁴ Heinrich, Million: Young People as City Builders

ในส่วนขอโครงการนำร่อง โครงการนำร่องชุดที่สาม “พื้นที่ที่ได้รับการชุบชีวิตโดยเยาวชน” พุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงที่ดินและอาคารว่างเปล่า นอกจากนี้ยังมีโครงการจากรอบแรกที่เป็นดำเนินการดำเนินการในระดับนี้ด้วย ได้แก่ “Mellow Park Campus” (เบอร์ลิน) “Open Pavilion 2009” (บิลเลเฟลด์) “Eichbaum Countdown” (บิลเลเฟลด์) “Play and Leisure Ottobrunner East” (ออตโตบรุนเนอร์) “PlaNNet Youth – Magic Moments for Aichwald” (ไอชวัลด์) “South West Laboratory – Flying Building” (เบอร์ลิน) และ “Youth in the Sculptor Quarter” (ไลป์ซิก) ซึ่งเน้นย้ำถึงความสำคัญของการวางผังเมืองในระดับนี้เพื่อพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรต่อเยาวชน โครงการชุด “พื้นที่ที่ได้รับการชุบชีวิตโดยเยาวชน” ครั้งหนึ่งเป็นการนำโดยความคิดริเริ่มของเยาวชน และอีกครั้งเป็นการนำโดยรัฐหรือองค์กรเยาวชน

อุปสรรคหลักขอโครงการเยาวชนในระดับนี้คือการเข้าถึงที่ดินและอาคาร ในตอนเริ่มแรก โครงการ “Progress Bar” ที่เมืองแอร์ฟวร์ทต้องการที่จะดำเนินการทั่วชุมชน โดยการทำ “shop hopping” หรือการปรับปรุงการใช้งานร้านค้าที่ว่างเปล่าต่างๆ แต่แผนดังกล่าวก็ล้มเหลวไป เพราะว่ามีเจ้าของร้านค้าปลีกเพียงรายเดียวที่ยอมให้เยาวชนเป็นผู้เช่า ส่วนเจ้าของรายอื่นขอคิดค่าเช่าในราคาแพง (อย่างไม่มีสมเหตุสมผล) นอกจากนี้ ในเมืองอย่างบาดครอยซ์นิก เคมนิกซ์ และชตัดท์ฮาเกน เยาวชนก็ประสบเหตุการณ์การถูกปฏิเสธหรือคิดค่าเช่าแพงเช่นเดียวกัน แม้ว่าจะมีสัดส่วนพื้นที่ร้านค้าปลีกที่ว่างเปล่าสูงก็ตาม

ในเมืองบาดครอยซ์นิก การสนับสนุนจากกระทรวงการคมนาคม การสร้าง และการพัฒนาเมืองของรัฐบาลกลางช่วยให้หลายคนเทศมนตรีและสภาเมืองหันมาให้ความสนใจแก่โครงการนำร่อง ซึ่งทำให้โครงการเยาวชนประสบความสำเร็จในที่สุด ในโครงการ “Young Shelf Hugger” (เบอร์ลิน) ปัจจัยความสำเร็จคือการเจรจากับเจ้าของที่โดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่เป็นผู้นำโครงการ

สำหรับฝ่ายบริหารจัดการเมืองแล้ว นั้นหมายความว่า โครงการที่นำโดยเยาวชนจำเป็นต้องมีความช่วยเหลือในการหาพื้นที่ที่เหมาะสมและในการเจรจากับเจ้าของที่นั้นๆ เจ้าของที่ดินไม่เพียงแต่เคลือบแคลงใจในความสามารถของเยาวชนในการดูแลรักษาพื้นที่เช่าเท่านั้น แต่แนวคิดด้านความสวยงามขอโครงการเยาวชนยังขัดแย้งกับความรับรู้และความคาดหวังของผู้ใหญ่ที่อยากให้มีภาพสถานที่ประวัติศาสตร์ของเมืองที่สวยงามเป็นต้น

แม้ว่าโครงการนำร่องหลายโครงการดำเนินการในเมืองที่กำลังหดตัว ซึ่งมีสัดส่วนพื้นที่ว่างสูง แต่เมืองที่กำลังเติบโตและเมืองศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยวและประวัติศาสตร์ในประเทศเยอรมนีก็ชี้ให้เห็นถึงการขาดพื้นที่สำหรับโครงการเยาวชนโดยรวมเช่นเดียวกัน ดังนั้น เทศบาลจึงควรพิจารณาว่าอาคารและพื้นที่ของเมืองสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่

โดยเฉพาะโครงการในโครงการนำร่องชุดที่สามแสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพระดับสูงในการจัดการและประสานงานในโครงการของเยาวชน ในโครงการเยาวชน “Haindl Cellar” (มิสซิก) ศูนย์เยาวชนในชตัดท์ฮาเกน (“A youth club for Stadthagen”) และการปรับปรุงการใช้อาคารในเมืองแอร์ฟวร์ท (“PhaseTwo”) เยาวชนได้เข้าไปครอบครองอาคารทั้งหมดและเปลี่ยนให้กลายเป็นศูนย์กิจกรรมของเยาวชน ฝ่ายบริหารจัดการด้านการวางผังเมืองและผู้สนับสนุนโครงการอื่นๆ สามารถจัดและสนับสนุนการเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นอิสระ ชาวฝีมือท้องถิ่นในเมืองอาเคิน มิสซิก และชตัดท์ฮาเกนหลายคนได้ชี้แนะเยาวชนเกี่ยวกับการทำงานมืออาชีพเป็นเจ้านายตัวเอง ในโครงการเหล่านี้และโครงการอื่นๆ คุณสมบัตและการแนะนำเกี่ยวกับการจ้างงานด้วยตนเองนี้ดูจะบ่งชี้ว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ ในการดำเนินการดังกล่าว บทบาทของฝ่ายบริหารจัดการควรเป็นการสร้างโครงสร้างที่เอื้ออำนวยอาชีพดังกล่าวและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน

การศึกษาของเราแสดงให้เห็นว่า การปรับปรุงการออกแบบสถานที่และวัตถุประสงค์สร้างแรงจูงใจแก่เยาวชนในการเป็นเจ้าของได้ดีเยี่ยม โครงการในเมืองแอร์ฟวร์ท เบอร์ลิน (“Young Shelf Hugger”) บิลเลเฟลด์ และการพูดคุยที่การประชุมระดับภูมิภาคที่เมืองฮันโนเฟอร์ยืนยันว่า กระบวนการออกแบบ งานของพวกเขา กิจกรรมก่อสร้างร่วมกัน และความเป็นไปได้ในการใช้พื้นที่ต่อไปในอนาคตเอื้อให้เยาวชนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอย่างเห็นได้ชัด ปัญหาอย่างเช่นการทำลายทรัพย์สินของเยาวชนที่ไม่มีเลย เยาวชนในเมืองแอร์ฟวร์ทได้จัดการซ่อมแซมอาคารด้วยตนเองทั้งสิ้น นอกจากนี้ ความคิดริเริ่มของเยาวชนยังมีปัญหาเกี่ยวกับการจูงใจน้อยกว่าแบบอื่นมาก โครงการนำร่องที่นำโดยเยาวชนประสบความสำเร็จในการทดสอบและใช้วิธีการสื่อสารต่างๆ เช่น ทวิตเตอร์ มายสเปซ เฟซบุ๊ก อีเมล และเอสเอ็มเอส ซึ่งช่องทางต่างๆ เหล่านี้ช่วยให้เยาวชนสามารถเข้าถึงและชักชวนเพื่อนมาเข้าร่วมโครงการได้อย่างง่ายดาย

ศักยภาพพิเศษขอโครงการเยาวชนเช่นนี้ คือ โครงการเหล่านี้สามารถเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับโครงการและความตั้งใจของเยาวชนอื่นๆ ต่อไป โครงการในเมืองแอร์ฟวร์ทในโครงการนำร่องชุดแรกเป็นสถานที่สำหรับกิจกรรมและอเนกประสงค์ที่จัดโดยเยาวชนและสำหรับเยาวชนเป็นเวลาสี่ปี ซึ่งจากโครงการดังกล่าวได้เกิดความคิดริเริ่มในการรับในสมิคมสำหรับโครงการนำร่องชุดที่สาม ปัจจุบัน เยาวชนยังคงใช้อาคารสี่ชั้นที่ถูกปรับปรุงใหม่เป็นสำนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร “Plattform e. V.” เป็นร้านค้ากาแฟ และเป็นสตูดิโอสำหรับกิจกรรมศิลปะที่หลากหลาย

โครงการในระดับการออกแบบสถานที่และอาคารคอนกรีตมีประโยชน์ต่อการระบุลักษณะการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่นำโดยความคิดริเริ่มของเยาวชนเป็นอย่างดี โครงการนำร่องโดยเยาวชนมีสัดส่วนสูงที่สุดในชุดโครงการนำร่องทั้งสามชุด และเป็นดำเนินการดำเนินการในระดับย่อย ข้อเท็จจริงและการอบรมเชิงปฏิบัติการที่จัดขึ้นภายใต้โครงการวิจัยยืนยันว่า โครงการระดับย่อยมีความน่าดึงดูดใจสำหรับความคิดริเริ่มของเยาวชนที่สุด เนื่องจากมันบรรจุกิจกรรมที่เน้นการ “ลงมือทำ” มากกว่าและมีการดำเนินการในระยะสั้นและกลาง และยิ่งเยาวชนสามารถทำงานได้อย่างอิสระมากเพียงใด พวกเขาจะยิ่งเต็มใจรับความรับผิดชอบและความเป็นผู้นำในการนำความคิดของตนไปปฏิบัติ สำหรับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในกระบวนการวางผังเมืองที่มีความนามธรรมในระดับที่สูงกว่านี้ รูปแบบการมีส่วนร่วมแบบอื่นยังคงมีความจำเป็น ในกรณีของโครงการนำร่อง ไม่มีโครงการที่นำโดยเยาวชนใดที่เชื่อมโยงกับกระบวนการวางผังเมืองระยะยาว โครงการที่นำโดยเยาวชนในระดับย่อยน่าจะยังเป็นจุดเริ่มต้นในการมีส่วนร่วมในกระบวนการวางผังเมืองในเทศบาลต่อไป

¹¹ ย่อหน้านี้มาจาก on Uttke et al. (2013: 32-37).

¹⁶ Heinrich, Million: Young People as City Builders

4. บทสรุป

โครงการวิจัย “เยาวชนในชุมชนเมือง” ที่มีโครงการนำร่อง 55 โครงการเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบสำหรับการพูดคุยเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาและการวางผังเมืองในประเทศเยอรมนีที่ทันสมัยที่สุด ในโครงการ เยาวชนได้รับบทบาทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้เข้าร่วมในการมีส่วนร่วมแบบบนลงล่าง หรือเป็นผู้สร้างเมืองแบบล่างขึ้นบน โดยเป็นผู้ริเริ่มและนำโครงการอย่างมีส่วนร่วมด้วยตนเอง

ในบทความชิ้นนี้ เราได้พูดถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมต่างๆ โดยเน้นที่การมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐ ที่นำโดยองค์กรเยาวชน และที่นำโดยเยาวชนเองในการวางผังเมืองระดับต่างๆ การวิเคราะห์และการอภิปรายของโครงการนำร่องทั้ง 55 โครงการในประเทศเยอรมนีช่วยแสดงคุณสมบัติเฉพาะตัวและจุดแข็งและจุดอ่อนของรูปแบบการมีส่วนร่วมแต่ละรูปแบบ รวมถึงการที่แต่ละรูปแบบจะสนับสนุนกันและกันได้อย่างไร

จากแนวคิดของยุปป์ เราได้อธิบายการมีส่วนร่วมที่นำโดยรัฐว่าเป็นการมีส่วนร่วมของพลเมืองในกระบวนการวางผังเมืองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยรัฐเป็นผู้นำกระบวนการดังกล่าว “การนำ” กระบวนการมีส่วนร่วมในแง่ที่หมายถึงการที่หน่วยงานรัฐเป็นผู้ริเริ่ม วางโครงสร้างกำกับ และดำเนินกระบวนการอย่างมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมในกรณีนี้เป็นกระบวนการที่มีลักษณะบนลงล่างอย่างชัดเจน และมีข้อดีในด้านความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารจัดการเมืองและฝ่ายการเมืองโดยตรง ซึ่งเอื้อต่อการขอข้อมูลที่จำเป็นและให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการตั้งแต่ต้น หน่วยงานรัฐยังสามารถส่งเสริมศักยภาพและบทบาทของเยาวชนในระดับที่สูงกว่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพูดคุยกับผู้อยู่อาศัยในเขตเมืองหรือทั้งเมืองผ่านการทำงานกับสื่อหรือเราจากเจ้าของที่ในการสนับสนุนเยาวชนในการหาอาคารและพื้นที่ในการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมอาจถูกฝังอยู่ในกระบวนการวางผังเมืองที่กำลังดำเนินอยู่ ทั้งในเวลาและผลลัพธ์ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของเยาวชนแบบบนลงล่างยังสามารถจัดการกับประเด็นที่เป็นนามธรรมและการศึกษาในการวางผังเมืองในเมืองและภูมิภาคที่มีระยะเวลานาน (ซึ่งเยาวชนไม่ได้ครอบคลุมในโครงการที่นำโดยเยาวชน) ขณะเดียวกัน การขาดประสบการณ์ในการทำงานกับเยาวชนและการสื่อสารกับเยาวชนในระดับเท่าเทียมกันก็เป็นความท้าทายสำหรับนักวางผังเมือง เนื่องจากพวกเขาไม่ได้คำนึงถึงการกระจายอำนาจอย่างระมัดระวัง ดังนั้น โครงการที่ทำการศึกษามากลุ่มเหลือในการเข้าถึงและชักจูงเยาวชนให้เข้าร่วม นอกจากนี้ แนวปฏิบัติที่ดีที่มีความจำเป็นอย่างชัดเจน

จากการระบุข้อดีและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่นำโดยรัฐ เราได้สังเกตถึงลักษณะบางประการในรูปแบบการมีส่วนร่วมอีกสองประเภท การมีส่วนร่วมที่นำโดยองค์กรเยาวชนที่มีลักษณะค่อนข้างบนลงล่างเช่นเดียวกัน เนื่องจากองค์กรเยาวชนมีประสบการณ์มากมายในการทำงานกับเยาวชน พวกเขาจึงมักมีความเข้าใจและความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่า องค์กรเยาวชนสามารถลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานรัฐและเยาวชน และสามารถเป็นตัวกลางระหว่างทั้งสองฝ่ายได้ ขณะที่การมีส่วนร่วมที่นำโดยเยาวชนอาจมีข้อจำกัดบางประการต่อเยาวชน องค์กรเยาวชนสามารถสนับสนุนและสร้างเสริมศักยภาพเยาวชนในการเข้าร่วมกระบวนการวางผังเมืองได้ นอกจากนี้ องค์กรเยาวชนยังสามารถดึงเยาวชนนอกเหนือจากกลุ่ม “เด็กเรียน” มาเข้าร่วมได้ด้วย

การมีส่วนร่วมที่นำโดยเยาวชนอาจเป็นกิจกรรมหรือการดำเนินการโดยเยาวชนในรูปแบบใดก็ได้ที่เป็นการพัฒนาความหมายหรือความเชื่อมโยงระหว่างสภาพแวดล้อมเมืองและพลเมือง ในรูปแบบนี้ กิจกรรมระดับเล็ก (สถานที่ อาคาร ลานเตี้ย) จะมีความน่าดึงดูดใจต่อความคิดริเริ่มของเยาวชนเป็นพิเศษ ซึ่งเน้นกิจกรรมที่ให้ “لمมือทำ” และการปฏิบัติระยะสั้นถึงกลางมากกว่า โครงการในรูปแบบนี้ได้พัฒนาการสื่อสารระหว่างเพื่อและยุทธศาสตร์ในการรู้งใจที่ประสบความสำเร็จ งานวิจัยของเราแสดงให้เห็นว่า โครงการที่นำโดยเยาวชนในระดับเล็กอาจเป็นจุดเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมในอนาคตในกระบวนการวางผังเมืองในเทศบาลต่อไป อย่างไรก็ตาม โครงการที่นำโดยเยาวชนมักแยกออกจากกระบวนการวางผังเมืองและจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐอย่างแข็งขัน (เช่น ในการขออนุญาต) เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

ในภาพรวม เราสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมทั้ง 3 ประเภทนี้ให้สภาพแวดล้อมในการมีส่วนร่วมสำหรับเยาวชนในการพัฒนาและวางผังเมืองที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง รูปแบบทั้งสามนี้ไม่ใช่โครงการสร้างการแบ่งประเภทที่ชัดเจน แต่เป็นขอบเขตที่ทับซ้อน กระจายและผสมผสานเข้าด้วยกัน ผลการวิจัยบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการมีประสบการณ์จากแนวปฏิบัติที่ดีและการวิจัยเพิ่มเติม เพื่อยืนยันและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเยาวชน อันได้แก่

- การมีส่วนร่วมของเยาวชนในระดับที่เมืองและภูมิภาค
- การมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างต่อเนื่องและมีความหมายในกระบวนการพูดคุยพัฒนา ตัดสินใจในการวางผังเมืองในปัจจุบัน
- บทบาทและความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ด้านการวางผังเมืองและหน่วยงานของการบริหารจัดการเมืองอื่นๆ ในกระบวนการมีส่วนร่วมกับเยาวชน
- การจัดหาและสร้างพื้นที่สำหรับเยาวชนในศูนย์กลางการท่องเที่ยวและประวัติศาสตร์ของเมืองและในเมืองที่กำลังเติบโต ซึ่งมีพื้นที่และอาคารว่างเปล่าให้น้อย

¹⁷ Heinrich, Million: Young People as City Builders

บรรณานุกรม

- Barton, H.; Grant, M.; Guise, R. (2010): *Shaping neighborhoods: for local health and global sustainability*. 2nd Edition. London, New York: Routledge
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung [Federal Institute for Research on Building, Urban Affairs and Spatial Development] (2013a): *Adolescents in Urban Neighborhoods*.
http://www.bbsr.bund.de/BBSR/EN/RP/ExWoSt/FieldsOfResearch/TeenagersUrbanQuarter/01_Start_dossier.html?nn=386162 (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2013b): *Adolescents in Urban Neighborhoods: Youth Participation*.
http://www.bbsr.bund.de/cln_032/nn_25902/BBSR/EN/RP/ExWoSt/FieldsOfResearch/TeenagersUrbanQuarter/YouthParticipation/03_Results.html (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2013c): *Jugendliche im Stadtquartier: Modellvorhaben Jugendbeteiligung*.
http://www.bbsr.bund.de/cln_032/nn_21888/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/02_Modellvorhaben__B.html (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2013d): *Adolescents in Urban Neighborhoods: Youth Funds*.
http://www.bbsr.bund.de/cln_032/nn_25902/BBSR/EN/RP/ExWoSt/FieldsOfResearch/TeenagersUrbanQuarter/YouthFunds/03_Results.html (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2013e): *Jugendliche im Stadtquartier: Jugendfonds. Modellstädte*.
http://www.bbsr.bund.de/cln_032/nn_21888/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/02_Modellstaedte__C.html (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2013f): *Jugend belebt Leerstand. Konzept*.
http://www.bbsr.bund.de/cln_032/nn_21888/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugend__belebt__Leerstand/03_Konzept.html (Accessed 30 April 2013).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2015a): *Jugend belebt Leerstand. Modellvorhaben*.
http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugend_belebt_Leerstand/01_start.html?nn=430172&notFirst=true&docId=426790 (Accessed 10 July 2015).
- BBSR – Bundesinstitut für Bau-, Stadt- und Raumforschung (2015b): *Jugend belebt Leerstand. Ergebnisse*.
http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/FP/ExWoSt/Forschungsfelder/2009/JugendlichemStadtquartier/Jugend_belebt_Leerstand/01_start.html?nn=430172&notFirst=true&docId=1124014 (Accessed 10 July 2015).
- Betz, T.; Gaiser, W.; Pluto, L. (2010): Partizipation von Kindern und Jugendlichen. Diskussionsstränge, Argumentationslinien, Perspektiven. In Betz, T.; Gaiser, W.; Pluto, L. (Eds.), *Partizipation von Kindern und Jugendlichen. Forschungsergebnisse, Bewertungen, Handlungsmöglichkeiten*, pp. 11-31. Schwalbach/Ts.: Wochenschau-Verlag.
- BMVBS – Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung [Federal Ministry of Transport, Building and Urban Development] (2009): Projektaufruf „Jugendliche im Stadtquartier“ – Innovative Beteiligungsformen für Jugendliche.
http://www.ljrberlin.de/fileadmin/user_upload/Dokumente/Newsletter/53/Jugendliche_Projektaufruf_090525.pdf (Accessed 30 April 2013).
- BMVBS – Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung (2010): *Jugend bewegt Stadt | Aktionsfonds für Jugendliche. Auslobung von Aktionsfonds*.
http://www.jugendamt.nuernberg.de/downloads_temp/jugend_bewegt_stadt/projektaufruf_jugend_bewegt_stadt.pdf (Accessed 30 April 2013).
- BMVBS – Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung (2011): *Projektaufruf: Modellvorhaben „Jugend belebt Leerstand“ im ExWoSt-Forschungsfeld „Jugendliche im Stadtquartier“*.
http://www.stadtentwicklung.berlin.de/taedtebau/foerderprogram/stadtumbau/fileadmin/images/Dokumentation/Projektdokumentation/globale_News/PDF/Jugend_Leerstand_Projektaufruf.pdf (Accessed 30 April 2013).
- BMVBS – Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung (2012): *Jugendfonds als Instrumente der Stadtentwicklung*. Berlin.
- Frank, K.I. (2006): The Potential of Youth Participation in Planning. In *Journal of Planning Literature*, 20, 4/2006, pp. 351-371.
- Hart, S. (2009): The ‚problem‘ with youth: young people, citizenship and the community. In *Citizenship Studies*, Vol. 13, No. 6, pp. 641-657.
- Hörschelmann, K.; Blerk, L.v. (2012): *Children, Youth and the City*. Abingdon: Routledge.
- Jupp, E. (2008): The Feeling of Participation: Everyday Spaces and Urban Change. *Geoforum*, 39, pp. 331-343.
- Kudva, N.; Driskell, D. (2009): Creating Space for Participation: The Role of Organizational Practice in Structuring Youth Participation. In *Community Development*, 40, pp. 367-380.
- Lekies, K.S.; Baker, B.; Baldini, J. (2009): Assessing Participation in Youth Community Action Projects: Opportunities and Barriers. In *Community Development*, 40, pp. 346-358.
- Million, A.; Heinrich, A.J. (2014): Linking Participation and Built Environment Education in Urban Planning Processes. *Current Urban Studies*, 2, pp. 335-349. <http://dx.doi.org/10.4236/cus.2014.24032>.
- Nairn, K.; Sligo, T.; Freeman, C. (2006): Polarizing Participation in Local Government: Which Young People Are Included and Excluded? In *Children, Youth and Environments*, Vol. 16, No. 2, pp. 248-271.
- Niemann, L.; Schauz, T.; Andreas, V.; Uttke, A.; Heinrich, A.J.; Edelhoff, S. (authors); Bundesministerium für Verkehr, Bau und Stadtentwicklung (Ed.) (2013): *Kompass Jugendliche und Stadtentwicklung*. Berlin.
http://www.bbsr.bund.de/BBSR/DE/Veroeffentlichungen/BMVBS/Sonderveroeffentlichungen/2013/DL_Jugendkompass.pdf;jsessionid=62779958B97B8E9EF7AB09D93A6D092E.live2053?__blob=publicationFile&v=2 (Accessed 10 July 2015).
- Percy-Smith, B. (2010): Councils, Consultations, and Community: Rethinking the Spaces for Children and Young People’s Participation. *Children’s Geographies*, 8(2), pp. 107-122.
- Streich, B. (2014): *Subversive Stadtplanung*. Wiesbaden: Springer VS.
- Uttke, A.; Heinrich, A.J.; Bentlin, F.; Bombach, S.; Niemann, L.; Schauz, T.; Andreas, V.; Edelhoff, S. (2013): *Jugendbeteiligung im Praxistest*. Endbericht. Berlin, Dortmund. Unpublished.

กิตติกรรมประกาศ

งานเขียนชิ้นนี้วางอยู่บนรากฐานของรายงานฉบับสมบูรณ์ที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ของโครงการวิจัย “การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการทดสอบภาคปฏิบัติ” ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนโดยสถาบันวิจัยด้านการก่อสร้าง เมือง และการพัฒนาพื้นที่ เราขอขอบคุณสเตฟานี เฮาท์และสเตฟาน วิลลิงเมื่อผู้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่เราตลอดโครงการวิจัยนี้ในนามของสถาบันวิจัยด้านการก่อสร้าง เมือง และการพัฒนาพื้นที่ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานของเรา ได้แก่ เวเรนา อันเดรียส, เฟลิกซ์ เบนท์ลิน, สเตฟานี บอมบัก, ซิลเคอ เอเดลโฮฟ, ลาร์ส นีมัน และทอร์สเทน เซาซ์ ที่ให้ความร่วมมือกับเราในโครงการนี้

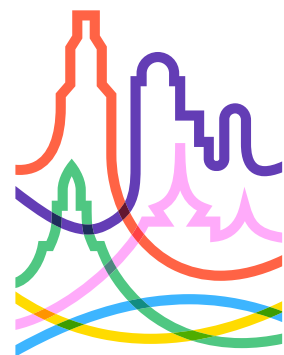

เกี่ยวกับผู้เขียน

แอนนา ยูเลียเนอ ไฮน์ริค, วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, เป็นนักวิจัยและอาจารย์ที่ภาควิชาการออกแบบเมืองและการพัฒนาเมือง มหาวิทยาลัยเทคนิคเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ความสนใจด้านการวิจัยของเธอ ได้แก่ เด็กและเยาวชนในการพัฒนาเมือง การมีส่วนร่วมของเยาวชน การศึกษาสภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง การพัฒนาเมืองและการศึกษา และภูมิทัศน์เชิงเรียนรู้
ที่อยู่ Hardenbergstr. 40A, Sekr. B9, D-10623 Berlin โทร. +49 30 314 28103 แฟกซ์ +49 30 314 28151
อีเมล juliane.heinrich@isr.tu-berlin.de

ศ. ดร. อังเกลา มิลเลียน, วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต, เป็นหัวหน้าภาควิชาออกแบบเมืองและการพัฒนาเมือง มหาวิทยาลัยเทคนิคเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ความสนใจด้านกรวิจัยของเธอ ได้แก่ พื้นที่เชิงเรียนรู้และการวางผังเมือง เด็กและเยาวชนในเมือง การออกแบบเมืองอย่างมีส่วนร่วมและการศึกษาสภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานและระบบอาหารในเมือง และนักวิชาการด้านการศึกษา
ที่อยู่ Hardenbergstr. 40A, Sekr. B9, D-10623 Berlin โทร. +49 30 314 28101 แฟกซ์ +49 30 314 28151
อีเมล angela.million@isr.tu-berlin.de

นี่คือต้นฉบับที่ได้รับการยอมรับของบทความที่ตีพิมพ์โดยเทเลอร์แอนด์ฟรานซิสใน * disP - The Planning Review * ปี *2016* สามารถเข้าถึงได้ทางออนไลน์ บนเว็บไซต์ของบริษัท เทเลอร์แอนด์ฟรานซิส จำกัด
www.tandfonline.com and <https://doi.org/10.1080/02513625.2016.1171049>

ReThink Urban Spaces

ริทคิด Thai-European Youth Forum on
Urban Community Development

- ✉ rtus-bangkok@goethe.de
- ☎ 02 108 8233
- 🌐 www.rtus-th.org
- 📘 ReThink-Urban-Spaces